

Bøger & Papir m.m. fra før 1936.

Arkiverede bøger og papir m.m. indtil 1936.

Arkiverede bøger og papir m.m. indtil 1936.

Arkiverede bøger og papir m.m. indtil 1936.

Arkiverede bøger og papir m.m. indtil 1936.

Arkiverede bøger og papir m.m. indtil 1936.

Arkiverede bøger og papir m.m. indtil 1936.

Arkiverede bøger og papir m.m. indtil 1936.

Arkiverede bøger og papir m.m. indtil 1936.

Arkiverede bøger og papir m.m. indtil 1936.

Arkiverede bøger og papir m.m. indtil 1936.

Arkiverede bøger og papir m.m. indtil 1936.

Arkiverede bøger og papir m.m. indtil 1936.

Arkiverede bøger og papir m.m. indtil 1936.

Arkiverede bøger og papir m.m. indtil 1936.

Arkiverede bøger og papir m.m. indtil 1936.

Arkiverede bøger og papir m.m. indtil 1936.

Arkiverede bøger og papir m.m. indtil 1936.

Arkiverede bøger og papir m.m. indtil 1936.

Arkiverede bøger og papir m.m. indtil 1936.

Arkiverede bøger og papir m.m. indtil 1936.

Arkiverede bøger og papir m.m. indtil 1936.

Arkiverede bøger og papir m.m. indtil 1936.

Arkiverede bøger og papir m.m. indtil 1936.

Arkiverede bøger og papir m.m. indtil 1936.

Arkiverede bøger og papir m.m. indtil 1936.

Arkiverede bøger og papir m.m. indtil 1936.

Arkiverede bøger og papir m.m. indtil 1936.

Arkiverede bøger og papir m.m. indtil 1936.

Arkiverede bøger og papir m.m. indtil 1936.

Arkiverede bøger og papir m.m. indtil 1936.

FORTEGNELSE

over

hvad der beror i Kvindernes Bygnings Arkiv, der forefindes i Skabet i Solistværelset i Kælderen i Kvindernes Bygning.

opgjort 15/8-1945.

Bøger & Papir m.m. fra før 1936.

Pakke: De gamle Ejendomme
Administration m.m. indtil 1936.

Pakke: Historien, Korrespondance med Repræsen-
tantskabet m.m. indtil 1936

Pakke: Forberedelse af Bygningens Opførelse
og dens Indvielse.

Pakke: Forsk. Korrespondance samt forsk. vedr.
Projekt Bygningen.

Pakke: Diverse ældre Korrespondance.

Pakke: Kassebilag : Udgifter 1896-1900
Indtægter 1896-1898

Pakke: Kassebilag: 1915-1933 incl.

Pakke: Kassebilag 1934

Pakke: Kassebilag 1935.

Pakke: Clicheer: Tegninger Bygningen
do. Underskrifter til Partialobligationerne.

Kuvert: Ældre Brevpapir & Tryksager.

Kuverter: Billeder af Bygningen og Talerstol m.m.

Gamle Bøger: Regnskabsbøger, Medlemsfortegnelser, Kopibøger,
Brevmapper, Bidragsbøger m.m.

LUFTVÆRNSMATERIEL.

4 Gasmasker

30 Armbind

2 Plakater til Ophængning i Stolemagasin.

Bøger & Papir efter 1936.

Pakke: Udtrukne Partialobligationer til ialt 29900 Kr.

Pakke: Regnskaber Kvindernes Bygning: 1/3-07 til 1/3-08
1/3-15 til 31/12-1934

1935-1936-1937-1938-1939-1940-1941-1942-1943-1944

Pakke: Regnskaber Restaurant Karnappen:

1937-1938-1939-1940-1941-1942-1943-1944

Pakke: Varmeregnskaber 1939-1940-1941-1942-1943-1944

Pakker: Kassebilag: 1936-1937-1938-1939-1940-1941

Pakke: Samtlige Byggekontrakter med Haandværkere vedr. Opførelsen
i 1936 samt Bilag m.m. ved Indfrielsen af Restgæld i 1942.

Eske: Kuponer fra Partialobligationer.

Eske (sort) Udgaede Lejekontrakter.

2 udskrevne Kassebøger 1/1-35 til 31/3-43.

Brevordner med div. Korrespondance fra 1936-1939 incl.

Stor Papæske med div. Papirer, Checktaloner, Kuponer Huslejekvit-
teringer, Postkvitteringsbøger, ældste Regnskabsbog
for Lønninger etc.

Pakke: Tegninger Bygningen

Nøgleskab. med diverse Nøgler.

2 Stk. graa Gardiner (Portierer)

1 Papæske med Papirer (Zonta)

APRIL 1920

„KVINDERNES BYGNING“S REPRÆSENTANTSKAB

APRIL 1920

I Året 1895 foranstaltede en Kreds af Kvinder en Udstilling^{af} af Kvindearbejder. Galen i dette Foretagende maa vel siges at have været Fru Emma Gad bistaaet af Geheimeraadinde Buch - D. H. som Forening havde ikke noget med Arbejdet at gøre, men enkelte af ~~de~~^{de} Medlemmerne var interesseret i Udstillingen og daværende ~~Maan~~ Redaktør af "Kv. & Lmf." paalag sig at foreslå Udgivelsen af en Udstillings- tidende, som skulde udgaa en Gang ugentlig med 4 Sider, hvoraf den første skulde bestaa af Tæll. som Udstillingens F. H. leverede Stoffer til.

(I Parenthes maa jeg maaeske bemærke, at dette Foretagende skaffede "Kv. & Lmf." 100 nye Abonnenter.) Der var til Kvindernes Udstilling af bevilget 15000 Kr. af Staten, men til Trods for de store ~~Ekstraudgifter sparede dog de 10000 og blev Udstillingens Ov.~~

men Udstillingen slog saa godt an, at man, til Trods for de store Ekstraudgifter, der faldt paa, sparede de 10000 Kr. der saaledes blev det meste af Udstillingens Overskud (Regnskabet, der sluttedes i 1898, viste et Overskud paa 13322.80).

Nu tror jeg ikke, man for Udstillingens Afholdelse havde regnet med et Overskud, langt mindre drøftet hvad et saadant eventuelt skulde bruges til, men de Kvinder, der stod for Udstillingen har aabenbart været idérige ~~har~~ og bejaler af en Trang - til at give noget - ved at læse Betænelinger igennem fra den Tid,

har jeg faaet det Indtryk, at de vilde alt paa en Gang, et enten eller kendtes ikke; det prælarer maaske, at den udmærkede Ide at rejse en Kv. Bygning endnu ikke er bleven til Virkelighed, som De ved, skal man ikke slaa et Brød større op end man kan bage det.

Gyrithe Lemche skriver: D. K. Historie, at der startedes i København et usædvanligt Foretagende af Kvinder - ja det var: Sandhed usædvanligt - af 2 Grunde -
for det første: det store Pengeforetagende, der var Tale om -

for det andet: det allomfattende ~~Fata~~ Byggeforetagende - som for mig, der dog hører til en Tid, hvor Kvinder arbejder mere selvstændig og i større Grad omgaaes Penge end da, staaer som et Fata Morgana.

Dette usædvanlige Foretagende var - Kvindernes Bygning. - Som for omtale stod disse Kvinder med en Løn Penge ~~sa~~ for hvilke de besluttede at udrette noget stort - for Kvinder og af Kvinder.

Ideen til Kvindernes Bgn. blev modtaget og en Komite el. Bestyrelse - hvad man nu vil kalde det - dannet.

Nu var 13000 Kr. ikke nok at bygge for og der blev saa i 1896 sat en Landsindsamling igang for at forøge Grundkapitalen og man havde tænkt sig i Løbet af 4 Aar at paa samlet 300.000 Kr., hvilket Løn var beregnet som nødvendig

for at fire Tanken ud i Livet.

Indsamlingen skete ved en Nationalsubskription med
Paketer paa 25 Øre ved Salg af en Platte,
ved Overskud fra 'Koncerter', 'Bazarer' o. l. -
ligesom man ogsaa forventede Tilskud fra det
Offentlige.

Da Indsamlingens Resultat ved et Møde d. 13/12. 1900
blev frelagt, viste det sig, at man all i alt
havde i Behold 70 250 - Kr. og altsaa var
langt fra det Maal, man havde sat sig -
nemlig 300 000 -

Men jeg maa maaske have Lov at sige
her, at jeg nærer dyb Beundring for det
Arbejde der i de fire Aar blev gjort af
Kvinder - blandt Kvinder - for at skaffe denne
Lum tilveje - og min Beundring bliver ikke
mindre, naar jeg tænker paa hva svært
det er nu i 1923, at have D. K.'s Garantier
i Land, om jeg saa maa sige - og saa
er Forholdet endda det, at de sidste 25 Aar
i høj Grad har bedret Kvindernes økonomiske Kaar.

Disse 70 000 - Kr. er imidlertid med Renter og
Renters Renter steget til 170 000 - og er
altsaa den Basis vi har at arbejde paa nu.
- men - Pengenes Værdi er i Forhold til
Aaret 1900 sunket - det maa vi holde os
klare, naar vi sammenligner Tallene.

- Det var det økonomiske - saa
kommer vi til Formaålet med "K. Rygning".

herom var Meningerne delte og mange.
 7 Flæng skal jeg nævne for Dem de Forslag, der fremkom - og
 drøftedes i vistnok ~~ende~~ lange Diskussioner.

Lokaler til Foredrag, Møder ^{Koncerter} og Udstillinger.
 Foreningslokaler for kv. Landets- og Kontorfolks.
 Lærestue for Arbejdere.

Bade- og Gymnastiklokaler.

En billig, vidvarende Restaurant uden Drikkepenge.

Et billigt Gæstehjem for Kvinder fra Provinsen.

Skole for Tjenestepiger.

- og videt men ikke mindet bestemtes det, at
 Bygningen skulde ligge i Byens Centrum.

Naa - allerede i 1899 var Styrelsen noget betænkelig
 ved Planen - det hedder i Mødeprotokollen -
 at Grundene i Byens Centrum er slægt saa
 uforholdsmæssigt og det drøftes at dele
 Planen og bygge Foreningslokalerne først -
 (som Kuriosum kan jeg oplyse, at paa
 Repræsentantskabsmodel i 1933 - altsaa i 1933 -
 drøftedes lige det modsatte nemlig at bygge Boliger
 for enlige tildelede Kvinder først og saa - maaske
 senere af Bygning til Foredragsale og Kontorer.)

Lov De selv kunde der allerede den Gang - 1898 -
 have været holdt et Diskussionsmøde med samme
 Titel som dette her i Åben, og aller her
 i Bekræftelse paa at intet er nyt under Solen.
 Lad os se lidt paa de forskellige Forlags Beretninger da og nu.
 Da Høge - maake de mest energiske - af Lyneken var
 imidlertid blevet ked af at den megen Tale om Planer, som
 de mente havde ~~træet~~ og de har uden videre virkeliggjort
 den Del af Planen, der laa dem mest paa Lide.

I 1898 stiftede Fruerne Emma Gad, Hanna Liehmann
 og Louis Hammen "Kv." Landt- og "Konkaristforening",
 der den Gang kaldtes "Hegner" - - ved
 25-års Jubilæet i 1903 ~~har~~ ~~hvor~~ ~~jeg~~ ~~den~~ ~~glæde~~
 kunde de 2 sidstnævnte forhøje Bestemningen
 ved deres Nærværelse der, Emma Gad var
 da ikke mere iblandt os.

I 1899 oprettedes Kv. Høkken, og den Del af
 Planen, der omfattede en billig Restaurant
 uden Drikkepenge, opfyldt - det andet
 Adjektiv "sidstnævnte" - venter paa "Kv. Bygn."

Læsestue: Komm. Biblioteker - Nikolaj -

Bade: Kommunale -

Gymnastik - ?

Gæstehjem: - til Dels "Kv. Læst."

Skole for Jernstøberier.

Endvidere er bygget "Kv. Læst." - "Kv. F. U. H." -
 Grundrigs "Kus" - Studenterforen. - Teknologisk Inst.

Vi kan hurtig blive enige om at det vilde være
 vant at kunne afholde Møder i vant eget Hus.
 men - har Byen Brug for flere store Lokaler?
 Det kunde ogsaa være ganske vant at spise i en
 Restaurant hvor man syntes man lige som
 horte hjemme og hvor Omgivelserne var hyggelige,
 saaledes at det materielle paa en smuk Maade
 forenedes med det ideale - (Lede Lokaler - -)
 - men - har vi Brug for flere saakaldte billige Restauranter.
 foruden "Hr. Køkken" har vi jo nu "Hr. Læge" - H. F. U. H.,
 og "Danke Kvinden alkoholfri Restauranter", og Grundtrjs Hus.
 for ikke at tale om Folkekøkkenerne.

En Ting mangler vi - et Centralhus hvor de fleste
 Kvindeforeninger kunde have deres Kontorer
 og hvor der fandtes Lokaler til at rumme
 cirka 30 Mennesker, når jeg nævner dette
 er det selvfølgelig at Omke udspørgningen af
 30isme jeg tænker paa D. H.'s F. I. møder,
 Diskussionsmøder som disse og sidst men ikke
 mindst D. H.'s Kursus, som jeg i hvert Fald
 har savnet de sidste Par Aar - et saadant
 Lokale el. Værelse mener jeg vilde være stort
 nok til at huse et Kursus i Moderkundskab -
 Samfundslære - (desværre kan Bygn. jo ikke blive
 færdig til at rumme de Kursus ~~er~~ i Valgteknikken
 o. s. v., som jeg antager Styrelsen lader afholde
 nu i denne Vinter der gaar forud for et Valg)
 og saa - Kontorer - D. H. væren snart paa
 Grundens Rand el. vi maa maaske hellere rige

i Lufken - vi er aller bleven sagt op i Indvielse.

(Ejend. har skiftet Ejer) og nu Hasserer Fin Illum
opbyder mægtige Indbølgelser for at bevare
Lilleingen men dels kan Modelanden mod
nu Forbliven blive for stærk (selv for Fin Illum)
og dels er det utaalstelig altid at have den Tussel
hængende over hovedet at kunne blive sagt op med
paa Mdr. Vassel - og hvad der gælder os
gælder ogsaa Foren. som "H. H. & Konloisf. I."

Dansk Sygeplejersaad o. a. der har tilhuse i
lejede Lokaler ("H. Læst.") der for 25 Aar siden
var den Organisation "H. Bygn." regnede med som den
største Læge har nu selv Lokaler.)

- men - kan disse Foreninger betale den høje Udbytte,
der altid vil blive paa et centralt Sted?

Se - det var, hvad der kan spørges om med Hensyn til
det der i Alm. fuldaas ved "H. Bygning."

Laa er der i Rænnens Løb opstaaet den Tanke en Tanke
der ogsaa er oplaget i de nye Love for "H. Bygn."
at opføre arbejder for Tilvejebringelse af en eller
flere Bygninger som indeholder henholdsvis
Boliger for enligeillerede Kvinder - som de ser
et helt andet Formaal end det oprindelige,
jeg antager det vilde blive noget i Retning af
"Clara Raphaels Hus" - og der er vist ikke
Tvivl om at et saadant ogsaa er paatrævet,

- men bør "H. Bygning" realisere den Tanke paa
det oprindelige Formaalets Betænkning?

det er i Hovedsagen svar herpaa, jeg gerne vilde
have frem i Alben; - der hersker Uklarhed

saavel indendfor ^{som} ~~og~~ udenfor "Kr. Bygm." Ledelse og af en Bladpolemik, der mulig har været frib mellem Forfatterinden Brilla Berner og Form. f. Kr. Byg. Gyriste Lemche er denne Uklarhed endnu tydeligere traadt frem.

Det kan være meget godt at være forsigtig - men hvis intet var intet vinder ~~eller~~ som en Repræsentant udtrykte det i 1902 -

Ved den stadige Røgt for, at det ydede ikke var det bedste, vilde man blive ved med at skubbe det gode fra sig."

Min personlige Mening er, at Kvinderne kan ikke være bekendt at blive ved Bar ud og Bar ind at lade den Sag ligge som Kvinderne i 1896 tog op og ofrede store økonomiske og personlige Ofre vel er det ikke D. K., der har Ansvaret for "Kr. Bygm.", men for det første har ~~det~~ D. K. altid maattet stå for Skud, naar Offentligheden har noget at bebrejde Kvinderne og for det andet, er D. K. repræsenteret i Kr. Bygm. baade ved F. L. og ^{en} Klubben. Kreds, saa vi kan ikke nu sige - det vedkommer ikke os. Jeg vilde ønske at Interessen for "Kr. Bygm." kunde blive alm. i D. K. saadan at vi vækkede den slumrende Prinsesse Tormorose som G. Lemche i D. K.'s Historie kalder "Kr. Bygm." samme Sted (paa Side 189) hedder det endvidere: "Kr. Bygning" er lige ved i den offentlige Berøthed at være gaaet over i Sagnhistorien, bliver til et Eventyr -

Eventyret om Prinsessen i den fortryllede Skov -
 "men udenfor Kvindeterrængen gaar
 sin uforskyrrede Gang."

Men den som skal vække Prinsessen
 maa være en Prins af Blodet, maa øge den Ordels
 og Tankens Tryllekræft, som endnu engang kan
 faa Offervillighedens Hilder til at springe, - da vil
 Gjæmningen falde af sig selv, - da vil
 Fantasteriets Taager om dette Færelagende opløse
 sig og forvinde, - da vil Tiden være moden til
 at rejse "Kvindernes Bygning."

Fru Lemche skriver der - i 1911 - at det maa
 være en Prins af Blodet - jeg spørger
 hvorfor ikke en Prinsesse - Gytha Lemche
 er for Tiden Fmd. f. Hr. Rygg. og Aelf. i D. H.
 hvorfor skal vi ikke nu lade et Dag sammen
 G. L. og Begejstringens Tryllekræft, som jeg
 tror vil kunne udrette noget stort, men
 først maa den befries for tungende og unødvendige
 Vedhæng for lettere at kunne virke sammen
 med og blandt de Kvinder, der længe efter
 at vi i Praxis af og aa Kvinder kan
 arbejde solidarisk kan vise Offervillie og
 særlig paa det praktiske som det mere
 ideale Omraade kan præstere noget
 virkelig godt - bare de faar Lov til det. -

paa de Standpunkter, deres Partier vil indtage ogsaa paa forskellige kommunale Spørgsmaal.

Her kan de komme til at udrette et stort Arbejde og et godt og gavnligt Arbejde, ikke ved at bekæmpe Partipolitikken, men ved at bekæmpe Partisanismen, dette uhyggelige Nutidsfenomen, der bestemmer et Partis Stilling til en Sag, ikke efter Sagen i og for sig, efter dens lykke eller uheldbragende Betydning for Samfundet i det hele, heller ikke efter dens Betydning i Retning af at bringe Partiet frem i Harmoni og Røntast med Udviklingen i det hele, som den former sig i Nærværelset og sandsynligvis vil forme sig i Fremtiden; med andre Ord: dens Evne til samtidig at fremme Samfundets Velfærd og Partiets Udviklingsmuligheder og derigennem styrke dets fremtidige Indflydelse. Alt dette tager Partisanismen intet Hensyn til, nej, den bedømmer kun en Sag i dens Forhold til Partiets engang i dets fjerne Tilblivelsesmorgen indtagne Standpunkt til Spørgsmaal af den Art, som vedblivende tages ganske summarisk uden Hensyn til hele Samfundsudviklingens Indflydelse paa dem, der allerede bestod, og uden Hensyn til, at der er skabt nye af lignende Art, men som kun med Vold og Vanskelighed lader sig trænge ind i en Gang vedtagne Rubrik med dens en Gang for alle fastslaaede Indhold. Eller Partisanismen bringer Partiet til at personificere sig, at tage sit i Nærværelset mest fremragende Medlem og gøre det identisk med Partiet, saaledes at Sager og Spørgsmaal bedømmes efter det Forhold, de staar i til vedkommende Person, med andre Ord: at forandre Partipolitikken, der under de nu engang herskende Forhold har sin fulde Berettigelse, til en Slags Personpolitik, der aldeles ingen Berettigelse har.

Kan Kvinderne holde sig klare af Partisanismens Skar, som i Virkeligheden er al god og sund Partipolitik og Partiudviklings farligste Fjende, saa kan de ogsaa i det kommunale Liv komme til at yde deres Parti store Tjenester. Men for at de skal kunne gøre det, gælder det først og fremmest om at arbejde, de skal sætte sig ind i Sagerne, finde de Sider frem deraf, som vil bethede en Gevinst for Samfundet, og som derfor vil blive til Styrkelse for det Parti, der fører det igennem. Og en Ting maa de huske, at netop de ikke har Lov til at optræde som Stemmebæg, ikke Dov til at lade sig slæbe med til noget, hvis Rækkevidde de ikke har gjort sig saa klar, som deres Evner og Forudsætninger tillader, thi maaske kunde der netop i disse Sager være Momenter, som de havde bedre Øje for at drage frem og gøre gældende end Mændene, og som kunde blive af Betydning for Samfundet og derigennem ogsaa for deres Parti.

K. H.

„Kvinders Bygning“.

Med oprigtig Glæde har Bestyrelsen for „Kvinders Bygning“ læst saavel Fru Gads Forslag i dette Blad som de paafølgende Indlæg. Der har saa længe hersket Stilhed om denne Sag, at disse enkelte Indsigtninger i høj Grad har opmuntret Bestyrelsen, der ingenlunde, som mange maaske kunde fristes til at tro, ruger over Guldet som en anden Fajner, men tværtimod har efter Aar og særlig det foregaaende har gennemarbejdet et betydeligt Antal Byggeplaner og med god Villie stræbt at finde en fornuftig Løsning paa denne omfangsrige

Gad saa rigtig bemærket, hovedsagelig ligget i Planens Mangfoldighed af filantropiske Djemed, som aldrig har ladet sig forene med den forbrede centrale Velggenhed og gør det mindre, efterhaanden som Grundene i den gamle By tigger. Med mindre det derimod finder Fru Gad en Hindring i Institutionens Love, der med deres maaske lidt vidtløftige Apparat hindrer, sikkert kun har virket som et Voldværk mod forhaandede Betingelser.

Jmidlertid hilses Bestyrelsen, som sagt, med Glæde den af Fru Gad foreslaaede Udsigt: at løse Knuden med et Sværthug; thi rigtignok er en Sammentalselse af alle Bidragderne en Uæstetlighed, hvorfor der sikkert kan og vil blive rejst adskillig Protest mod Sagens formelle Side, men finder vi blot en smuk Løsning, som kan vinde Flertallet for sig, vil Rodstanken forhaabentlig lade sig besejre; om denne Løsning just bør gaa i den af Fru Gad foreslaaede Retning, kan der dog vist være delte Meninger.

— Hvad Hovedsagen angaar: — En Uendring eller Modifikation af det oprindelige Formaal i Overensstemmelse med Tidens Løb, — er dette vel ikke noget uhyt. — Hvad siger ikke Adam Pomo's Forsætter om Legatet til Studenterne, som Konfisktoriet fik omgjort, — — — — — saa det nu stænk

„Huslejehjælp til ti Professore.“
Uden dog paa nogen Maade at lade sig henrive til sig Vilkaarlighed vil Bestyrelsen med Tak for Fru Gads Haandskræftning arbejde hen til ved førstkommande ordinære R. præsentationsmøde at kunne forelægge et Forslag til Uendring af det oprindelige Formaal og til en samfundsnyttig og tidsvarende Anvendelse af de indsamlede Midler.

Bestyrelsen for „Kvinders Bygning“.

Ude og hjemme.

Hvad der forbruges i et parisisk Skredersfirma.

Baquin, et af de største Skredersfirmaer i Paris, bestæftiger aarligt 1500 Arbejdere og Arbejderster. Madame Jeanno Baquin, som har oprettet Firmaet, fortæller om, hvad der sidst Aar er forbrugt af Stoffer og beslag. Af Klæde er der brugt 12.000 Meter, af Silke, Atlas, Fjæl og Crêpe de Chine 51.000 Meter: altsaa 63 Kilometer Stof.

Til Føer er anvendt 27.000 Meter. Af Silke-muselin 43.000 Meter. Dertil kommer 12.000 Meter Lærred og 25.000 Meter Muselin og endelig til Monstre 6000 Meter Crêtonne. Det bliver til 176 Kilometer.

Det mest imponerende Tal er dog 22-Millioner Meter Sykkle, d. v. s. 22.000 Kilometer Sykkle.

Synale maa Arbejdersterne selv anskaffe, det er deres Pligt. Af Knappenaale bruges aarligt ca. 1000 Kilo, hvad der omtrent udgør 10 Millioner Knappenaale.

At Bisteben bruges 150 Kilo, og 300 Kilo Sægler og Waller.

Arbejdersterne og Expeditionerne Sage løber op til flere Millioner aarligt. Enkelte Expeditioner tjener aarligt fra 25.000 til 50.000 Francs. Direktricerne faar fra 10.000 til 20.000 Francs.

Den gennemsnitlige Arbejdsloen er 5 Francs 18 Centimes om Dagen.

Provedamerne, „les mannequins“, faar 400 Francs om Maanedens.

Dertil kommer 250.000 Francs i Husleje, 80.000 Francs i Røringsstat og 50.000 Fr. for Lys og Varme.

Kvinderhverv i Oregon.

Staten Oregon, hvis Indbyggertal i 1907 var 413.000, tæller ifølge Statistikken ikke færre end 23.000 kvindelige Arbejdere, og det er ikke alene ved Industriens, Kvinderne er beskæftigede, men ved de allerforskelligste Erhverv. Saaledes findes der i Oregon 45 kvindelige Gesjillige, 10 Advokater, 4 Ingeniører og 3 Elektrikere. 25 Kvinder i Oregon ernærer sig som Jagere og Jøvere, 6 som Lokomotivførere; mange Kvinder er beskæftigede ved forskellige Haandværk, som Bagere, Lærere eller Smede o. s. v. 2 Kvinder er opførte som Matroser, og 3 Oregonserinder ernærer sig ved at sælge Træer.

sine Teint og sit lille spinkle Begeme lignede Jeerne i de Eventyr som han fandt paa for at more hende.

Den lille Lyttede i Timevis til ham i taus Henrykkelse og sad saa stille og ubevægelig, at Bestemoderen blev ganske angstelig derved. Hun vedblev som Spor paa sin Broders Ord:

„Det er en god, lille Pige — men hun har for lidt Energi — hun er for søvnig —“

Generalen protesterede:

„Søvnig! Aldrig! — Du skal se, at hun vil nok overraske Dig en Gang, den lille Je!“

En Formiddag forekom det Martisen, at hun hørte sit Barnebarns Stemme lyde vredt i det tilstødende Værelse. I de fem Aar, Miette havde været til, havde man ikke hørt hendes Stemme i Huset. Fru d'Orcey skyndte sig ind til Barnet og blev i højeste Grad forbauset ved at se hende staa midt i Stuen, blussende af Vrede og med Taarer i Øjnene, med den ene Haand vinkende Efter sig, hvorved hun fulgte til

I Chicago har Kvinderne overtaget Tilsynet med Gasbelysningen. Uniformerede unge Piger kommer hver Maaned i de Huse, hvor der er Gas, for at kontrollere Gasometrene. Er noget i Lørden ved Gasbelysningen, telefonerer man til Gassentralen, og en Dame kommer for at ordne Sagen. Installation af Gasfæst, Gaslogeapparater og Gasovne besørjes udelukkende af Damer. Kun Indlægning af Gasrørene er endnu forbeholdt Mændene.

Skattelovgivning og Egteskabsindgaaelse.

Som bekendt forelagde den tyvende Statsminister von Sydow for nylig Rigsdagen et Skattelovforslag af meget indgribende Natur og af en saadan Art, at det nok kunde bringe det til at løbe faldt med ad Ryggen paa de allerfæsteste, ikke blot mindre-bemidlede, men ogsaa middel-bemidlede tynde Familiefædre. Dette har blandt meget andet ogsaa fremkaldt en Række Betragtninger af en tynd Forsætter i „Die Frauenevangelium“, en Række Betragtninger, hvis Summa Summarum er: at en saadan Skattelovgivning er saare vel egnet til at vække den allerfrægtigste Interesse hos Kvinderne for det politiske Liv og dets Foreteelser, navnlig paa Skattelovgivningens Omraade.

Om end „Absichten“ umiskendelig er „verstimment“, er der dog meget i disse Betragtninger, der fortjener Opmærksomhed og det ikke blot hos tynde Kvinder. Skattepørgsmaal, hvad enten de angaar direkte eller indirekte Skatter, er altid overordentlig interessante for dem, der er indgribende. Betydning for hele Samfundslivet, og lidt nok er man i den senere Tid bleven fristet til at ønske dem noget mere Opmærksomhed saa vel hos Kvinderne som hos andre ideelt tænkende Samfundsskønmænd; thi det Spørgsmaal: „Hvor skal Pengene komme fra?“ spiller ganske sikkert en alfor lille Rolle for mange udenfor den aktive Politiske staaende Socialpolitikere. Tykland, som for Tiden har Brug, vinkende Brug, for en aarlig Indtægtsforøgelse af en 500 Mill. Mark, har i det omfattede Skattelovforslag besvaret Spørgsmaalet paa en Maade, som sikkert ikke vækker Sympati derfor hvarken i Tykland selv eller udenfor. Derimod har det maaske nok den gode Side, at det bringer en hel Mængde Mænd, og deriblandt navnlig Kvinderne, som hidtil ikke har bethymret sig stort om den Sags Eger, til at tænke grundigt derover.

Naar man nu til Dags, som for Resten ogsaa hos vore Forfædre — siger den tynde Forsætter — lægger Hovedvægten paa det økonomiske Grundlag for Familielivet, fordi det er det, der fører Hjerte mod Hjerte, hvor ston den end er, ikke kan være Grundlaget for et lykkeligt og fremgangsrigt Familieliv, saa giver det sig af sig selv, at enhver Forhøjelse i Husboldningsomkostningerne virker som en hemmende Faktor paa Egteskabsstiftelsen. De stigende Fordringer, i særdeleshed fra Kvinderne Side, der med saa stor Styrke fremhæves som en af Hovedårsagerne til Viandens Eth for Egteskabet, kan i Virkeligheden kun siges at være tilfede i meget begrænset Omfang; thi ganske vist er Levetsoden i alle sociale Lag af Befolkningen steget, men Nuancerne indenfor de enkelte Lele af Befolkningen har kun forfærdt sig i overmaade ringe Grad. Naar nu til Dags Arbejdskvinders Livsforhold og Fordringer er fægne, er det kun en socialøkonomist set jund Foreteelse, at den samme Stigning finder Sted for andre Dele af Befolkningen i Overensstemmelse med de kulturelle og socialøkonomiske Fremskridt.

Denn Stigning i de privatøkonomiske Krav maa enhver Egteskabskandidat selvfølgelig tage i Betragtning; thi det hviler paa en ganske naturlig Udvikling. Og nægtes kan det ikke, at de senere Partiers Skattelovgivning betegner en meget væsentlig Faktor i Fordyrelsen af en Families Husboldningsudgifter, som enhver maa tage med i Betragtning, naar han opstiller sit Budget for et fremtidigt Egteskab. Men den sidst foreslaaede Stat betheder en Forøgelse af 8 Mark aarlig pro persona, og dertil kommer

„Han er sulsten, Bestemor, han er sulsten!“

„Hvad er der paa Færde?“

Barnepigens forklarede:

„Det er en Mand nede paa Gaden, der beider om noget — og da Martisen har forbudt, at der gives noget ud af Binduet, har jeg ikke villet give Miette den Sou, hun vilde faa med til ham —“

Barnet raabte:

„Du kunde godt være gaaet ned, men Du vilde ikke —“

„Jeg sagde, at jeg vilde gaa ned, naar Du havde spist din Chokolade —“

„Ja, men det var jo ham, der var sulsten!“

Nede paa Gaden hortes stadig Tiggerens Stemme.

Vleg, med rynkede Djenbryn, med en Stemme, der var ganske hæs af Vrede, befalede den lille Pige:

„Gaa ned og giv ham en Sou — gaa strax derned!“

„Ja, lige saa snart Du har spist din

1909
3.2
Kvinders Bygning

Kvindernes eget Blad.

Udgivet af
et Konsortium.

Motto: Sandheden frem
den fulde Sandhed
og intet uden Sandhed.

Redigeret af
Annette Jensen.

Udgaar hver anden Torsdag.

Kontor: Gothersgade 48. Kjøbenhavn K.,
aabent fra Kl. 12—4. Telefon 4426.

Enkelte Numre 5 Øre.

Nr. 1.

Abonnement: Oktober Kvarter 35 Øre,
Postpenge iberegnet.

Torsdag den 3. November 1898.

Annonceprisen er: Forsiden 20 Øre og
Bagsiden 12 Øre pr. Petition.

1. Aarg.

**Dame-
hatte.** Elegante efter
Pariser-
Modeller,
2.50, 2.85, 3.85, 4.85.
Chr. Henriksen,
Røbmagergade 29

Modebasaren Vesterbrogade 125

anbefaler sig med smukke og billige
hatte. Gamle Hatte moderniseres
smukt og billigt.

Agnes Olsen.

Falkoner-Alleen Nr. 4.

De ærede Damers Opmærksomhed
henledes paa den nye Forretning hvor
alt til **Køkken-Udstyr** henhørende
selges meget billig.

Falkoner-Alleen Nr. 4.

Udvalgte ikke den ny Blomsterforretning

Værnedamsvej 6.

Stort Udvalg af Planter. Smukke og
billige Kranse og Buketter.

Kvindernes eget Blad.

Motto: Sandheden frem
den fulde Sandhed
og intet uden Sandhed.

Hver Gang et nyt Kvindeblad er
udgivet, har det regelmæssig bragt
en skuffelse for alle, der har længtes
efter et Blad for »de smaa«, et Blad
der søger sin Opgave i et alvorligt
Arbejde for at samle, vejlede og for-
svare denne Samfundsklasses særlige
Interesser. Vel har vore Kvindeblade
ogsaa behandlet Kvindespørgsmaal
med dertil hørende Frigørelse, Frem-
skridts og Fremtids Opgaver, men
ingen vil dog ventelig modsige at disse
Bestræbelser særlig har været rettet
mod de højere liggende Samfundslag
og derfor mere har taget Omraader
som Kunst og Videnskab, Valgret og

Det gensidige Selskab S. B.-U. & M.-F.

Stiftet 1895.

Hovedkontor: Herluf Trollesgade 1. Kjøbenhavn. K.

Selskabets Formaal er, under **gensidigt** Ansvar og under **gensi-**
dige Forpligtelser, at sikre de Medlemmer, der indgaa Ægteskab, og som
i mindst 3 Aar har opfyldt deres Forpligtelser ligeoverfor Selskabet, en Ka-
pital, stor **500 Kroner** for hver tegnet Police.

Til Dato udbetalt ca. 50,000 Kr.

Dygtige Agenter antages.

Valgbarhed og — æstetiske Spørgs-
maal under Behandling.

Vel har vi ogsaa Kvindeblade med
særlige Interesser for Selskabelighed
og »finere« Begivenheder, og vi har
Mønstertidende og Modejournaler, Ko-
gebøger og Bade og »Mode-Blade«
for Kvinder der »kun har 25 Kr. pr.
Maaned at ofre paa Toilettet!« (Eva)

Altsammen meget godt for tilsva-
rende Interesser.

Men vi har intet Kvindeblad,
— ikke et eneste — for de Tu-
sinder af Kvinder, der staar midt
i en Tilværelseskamp, hvor det gælder
hele deres Existens. Vi har intet
Kvindeblad for det »brede Lag«, hvor
herhen hørende Interesser kan blive
varetaget og belyst, og hvor denne
Samfundsklasse kan komme til Orde,
for paa deres jævne ligefremme Mo-
dersmaal og fra et sundt praktisk
kvindeligt Synspunkt at fremsætte
deres Anskuelsr og deres Erfaringer
fra Livets forskellige Forhold, alt efter-
som disse bliver set fra Livets Solside
eller fra Livets Skyggeside.

Vi tror derfor, at der virkelig er
Plads for endnu et Kvindeblad. Og
vi tror, at et saadant Blad: »Kvin-
dernes eget Blad« vil faa en særlig
Opgave at løse i den store sociale
Kamp der forestaar, — en Opgave
i Retning af at give Udtryk for den
største Trang, de største Savn og
Længsler og muligt den største Nød
som Samfundet overhovedet kender.

Og naar vi som Motto ønsker at
laane Københavns Borgerrepræsentations
Formand: Hr. H. Triers vægtige
Ord fra Sommerens kommunale Be-

givenhed: »Sandheden frem, den fulde
Sandhed og intet uden Sandhed,« da
er Hensigten dermed kort og klart at
betegne, hvor vi ønsker at drage Græn-
serne for Bladets Virksomhed. Lige-
saalidt som vi ønsker at lægge særlig
Vægt paa sensationelle Tildragelser,
der savner fast Bund i Virkeligheden,
ligesaaalidt skal Sandheden holdes
skjult, hvor den bør frem, for at
vise Samfundet hvor ærlige, arbejden-
de, hæderlige Kvinder lider Uret og
Nød.

Og arbejdende Kvinder lever i
mangfoldige Tilfælde under saadanne
Kaar, at kunde Sandhedens hele sør-
gelige Virkelighed lægges frem for
Dagens Lys, da var der maaske Mu-
lighed for, at selv over for de for-
ladte og faldne kunde Dommen ændres
lidt — ændres lidt til den Side, hvor
Retfærdighedens og Barmhjertighedens
Retsfølelse vilde muliggøre de ulykke-
ligste en mindre tung og sorgfyldt Til-
værelse, — og, om muligt, — bringe
Redning for de vaklende endnu inden
det bliver for sent.]

Kvindernes eget Blad er sig derfor
tilfulde sin Opgave bevidst. Men med
Haab om Held og Lykke til Arbejdet, og
forvissat om hele Standens Tilslutning
og Sympati, lægger det i Sandhedens
og Retfærdighedens Navn ud til en
Kamp for en bedre, en lysere og en
lykkeligere Tilværelse for den Sam-
fundsklasse, der indtil denne Dag
sukker under de største Savn.

„Hegnet“.

Efterhaanden som Kvinderne i de
senere Aar i stedse stigende Grad
søge deres Erhverv og Livsopgave i
Handelslivet, har man mere og mere
følt Savnet af en kvindelig Handels-
og Kontoristforening, et Samlingspunkt
og Hvilested for de mange i Forret-
ningslivet ansatte unge Kvinder, der
dels ikke har noget Hjem her i Byen
og dels udenfor Hjemmet i deres
Hviletid kunne trænge til Paavirkning
og Samvære med Standsfæller og
Jævnaldrende. Komitéen for »Kvin-
dernes Bygning« besluttede da at
overdrage nogle Medlemmer at stifte
en Forening med tilhørende Hjelpe-
og Sygekasse for vore kvindelige
Kontorister, idet man gik ud fra, at
intet vilde gavne og støtte Institu-
tionen mere, end straks, endnu før
Bygningen er rejst, at tage fat paa
enkelte af de praktiske og samfunds-
nyttige Afdelinger, som den med
Tiden skal huse.

Da først Tanken var opstaaet, og
Planen lagt, var det muligt at paa-
begynde Virksomheden efter et ganske
vist ihærdigt Arbejde paa et Par
Maaneder. Alle vegne mødte man
nemlig Hjælpsomhed og Venlighed,
i Ministeriet og Sygekasseinspektora-
ratet, hos Handlende og Haandværkere,
hos Husværter og Privatfolk; Alle
vilde gerne hjælpe med til Dannelsen
af den første Forening for vore unge
Kontordamer, og efter Foreningens
Oprettelse har Handelsstanden ved
Tegning af aarlige Bidrag vist Sagen
megen Interesse, omend den natur-
ligvis kunde trænge til endnu mere
Støtte.

Havde man ikke mødt denne
Hjælpsomhed, vilde det have været
ugørligt at føre Sagen frem, selvføl-
gelig fordi man ingen Kapital havde
— det har Kvinder jo saa godt som
aldrig til det, de ville gennemføre.

Praktisk Kristendom.

I »Frit Vidnesbyrd« — udgivet af
Pastor M. Pontoppidan — er givet
en Skildring af en Englænder: Ja-
mes Adderleys samfundsreformatoriske
Idér og Virksomhed blandt Londons
Arbejderbefolkning, som bør kendes
i vide Kredse.

lig Guds Mening, at saa mange skal
leve i Fattigdom og Overanstrengelse,
medens andre gaar hen i Overflod og
Lediggang?

Som Kapellan faar han senere An-
sættelse hos en Præst i Arbejder-
kvartererne. I tyve Aar har denne
Præst holdt et Par Tusinde Præ-
dikener for et Auditorium af en Kor-
degn, to Kirkebetjente, 15 gamle
Mænd og Koner, der hver faar et
Legat af 3 Pence og et Rundebrød.

Paa samme Tid holder en anden
Mand Foredrag 50 Alen fra Kirken
for en Forsamling af 400 Mennesker
om »Bibelens Modsigelser«.

Tilstanden i Sagnet er den, at

Kristus og ønsker, at alle var som
han. Det lyser op i Tilhørernes An-
sigter, og de tilraaber Taleren deres
Bifald. Men derefter ser de hen paa
Kapellanden og — ler; de lo, »fordi
jeg, Præsten ikke lignede ham, ikke
lignede min Herre og Mester«.

Da melder Kapellanden sig ind i
Arbejdernes Klubber og taler ved
deres Møder: »Eders Idér om Ret-
færdighed og Broderskab stemmer
med Kristi Idér. — Men I maa lære
ham bedre at kende. I maa begynde
at føle, at I trænger til noget mere
end en blot materiel Forbedring af
Eders Kaar«.

Arbejderne faar Tillid til ham.

af den Slags. Hvor er Tømmerman-
den af Nazarets fattige Følgesvende?
Vis os en eneste Mand eller Kvinde,
som lever et Liv i Kristi Efterføl-
gelse, — eller som blot for Alvor
prøver paa at udløse visse Bud af
deres Herre og Mester. Hvor er der
f. Eks. en Mand, der har opgivet alt,
hvad han ejer, for Kristendommens
Skyld?

Kapellanden maa erkende, at Tale-
ren har Ret i meget, og det slaar
ned i ham, at han maa forandre sin
Kurs, — ikke længere særlig hen-
vende sig til dem, der har vendt sig
fra Kirken og Kristendommen, men
til Kristendommens Bekendere for
deres Samvittighed og vise

Da man ikke tiltroede sig Ret til at røre ved de til Bygningen indsamlede Penge, raadede man kun over en Sum paa 855 Kr. — en Orkidéudstillings Overskud, skænket »Kvindernes Bygning« af 4 af Komitéens Damer til Paabegyndelse af et praktisk Foretagende. For disse stakkels smaa 855 Kr. skulde der foruden Avertissementer, Tryksager og Protokoller, skaffes Husleje, Møblement, Bordservice, Linned og Husgeraad, alt beregnet paa flere Hundrede Mennesker. Og det gik virkelig, dels fordi man fik adskilligt i Gave, og dels fordi det er utroligt, hvor meget Kvinder i saadanne Øjeblikke forstaa at bringe ud af Pengene. Naar Mænd skal møblere et Foreningslokale, henvende de sig helst til de dyreste Etablissements, mens Damer ihærdig vandre rundt til Marskandisere og Auktionsholdere for at faa det saa billigt som mulig. Men Møjen var her ikke forgæves. Den, der en Aften aflægger et Besøg i Foreningens midlertidige Hjem i et Skolelokale i St. Kongensgade 31, vil forbaus over, hvor hyggeligt og hjemligt det med smaa Midler tager sig ud. Et af de vigtigste, i hvert Fald det mest paaskønnede Led i Foreningens Virken, er nemlig den daglige Aftenmodtagelse med en af Komitéen valgt Dame som Værtinde, og det talrige Besøg viser, at den rette Omgangstone er truffen.

Fra Kl. 7¹/₂ til 10¹/₂ er Lokalet aabent og oplyst; Medlemmerne passiare, stifte Bekendtskaber, læse de mange Blade og Tidsskrifter, som Pressen beredvillig har stillet til Raadighed; man spiller Kort, mucicerer og drikker The, som udskænkes for 5 Øre Koppen, 10 Øre med Brød til, og trods den lave Pris erklæres den af alle for overordentlig god. I det hele taget har det ved Ordningen af Sagen været Bestyrelsen magtpaaliggende overalt at tage Medlemmernes meget smaa Indtægter i Beregning, hvorfor ogsaa Foreningen allerede nu tæller over 400 Medlemmer.

Kontingentet for Hjelpe- og Sygekassen er ligesom i Foreningen for Syersker 17 Øre ugentlig, Aftenklubben koster 3 Kr. aarlig, og hvis man ikke tillige er Medlem af Sygekassen 4 Kr. Forretningsdrivende Damer, der ønske at støtte Sagen, kunne være Ekstramedlemmer for 10 Kr. aarlig med daglig Adgang til Klubben. Foruden den daglige Modtagelse bydes desuden en Aftenunderholdning om Ugen, skiftevis Oplæsning, Foredrag, Koncert og geografiske Lysbilleder, alt tilvejebragt gennem de Ydendes Velvillie under Ledelse af et særligt Bestyrelsesudvalg. Disse Aftener synes at

være til stor Fornøjelse for Medlemmerne, hvor de mores ved den mindste Antydning, hvor de følge med, og hvor let de bevæges! I Fald unge Kunstnere og Foredragsholdere trænge til at øve Kræfter og Evner overfor et modtageligt og elskværdigt Publikum, da lad dem tilbyde »Hegnet« Foredrag eller Musik en Onsdag Aften, og de ville ubetinget have Glæde af det. I det hele taget mærker man en stor Aandslivlighed og Trang til Belæring hos disse unge Piger. Ikke alene ere de ivrigt interesserede i Dannelsen af et Bibliotek og laane ustandselig de faa Bøger, der endnu haves til Raadighed, men de fremføre selv Ønsker om Aftenkursus i Sprog, Bogholderi og Skrivning; en Gang om Ugen gives Undervisning i at skrive paa Maskine; der er endvidere Korsang hver Mandag Aften; kunde man ved forøget Tilslutning til Sagen finde Udvej til at servere Medlemmerne god og billig Middagsmad og om Sommeren Ophold om Aftenen i en Have, vilde man i det mindste have naaet et Skridt fremad mod det Maal, man har sat sig, at være til praktisk Hjælp for vor Bys unge selverhvervende Kvinder, der saa hurtig og godt har forstaaet at hævde en hæderlig Plads i det københavnske Handelsliv.

Bestyrelsen.

Aarsag og Virkning.

Sjældent tales der højt om Aarsagerne, naar stakkels Børn eller unge Mennesker er kommen i Konflikt med Samfundets Love.

Hvad der er forbrudt ligger klart nok fremme, men Bevæggrundene, Aarsagerne, spørger kun de færreste om.

Hvor mange tænker — end sige tænker alvorligt over den Mangfoldighed af Fristelser, som mange Børn — fremfor andre — er udsat for fra den første Dag, de maa gaa paa egen Haand? Ikke at tale om de endnu ulykkeligere, der af tankeløse og ufornuftige Omgivelser bliver ledet og lokket lige lukt ind i Fristelserne.

Da kommer et svagt Øjeblik, — et eneste ulykkeligt svagt Øjeblik i deres unge, modstandsløse Liv; de falder for Fristelsen og er stempet for hele Livet.

Dette ene skæbnesvangre Øjeblik gør dem til — Forbrydernaturer. Og hele Brøden og Byrden — helt og udelt tillægges dem.

For andre, der dog maaske ogsaa mindes et svagt Øjeblik i deres Liv, som de ønsker at skjule, og er saa lykkelige at kunne det, ligger det mangan Gang forunderlig tærnt at

tænke paa, om det nu egentlig ogsaa er deres egen Fortjeneste, at de ikke er falden for en Fristelse, som maaske aldrig har ligget paa deres Vej.

Det falder meget lettere at udtale Fordømmelsesdommen over de andre. Men er dette fuldt retfærdigt?

Har disse ulykkelige, domfældte Skabninger ikke netop det allerstørste Krav paa at faa Aarsag og Virkning vejet mod hinanden?

Har de ikke fuldt saa meget Krav paa Retfærdighed som paa Medlidenhed fra deres Side, der samvittighedsfuldt vil indrømme, at ogsaa de har haft svage Øjeblikke i deres Liv, at ogsaa de har mødt Fristelser, de er falden for, selv om de muligt ikke er fuldt saa store, eller de af anden Grund kan blive skaaet for at fremlægge dem for Domstolene.

Der vil muligt kun blive en Gradsforskkel mellem saadanne Forseelser.

Var der lidt mere Forstaaelse af Aarsagerne, hvorfor et oprindeligt godt og blødt Barnesind gennemgaar en Udvikling henimod at blive en — Forbrydernatur, da var det maaske lettere at hjælpe dem paa ret Køl igen, end Tilfældet nu synes at være.

At det vitterlig kan lade sig gøre at frelse det fortabte, er jo et af Lyspunkterne i stakkels, forsømte Børns triste Livshistorie.

Frydefuldt er det at høre Vidnesbyrdene fra til Eks. Buddes Opdragergærning paa Holstejnsminde og Himmelsbjerggaarden.

Men mange Steder fra lyder jo andre Røster.

Hvor saadanne Børn ikke møder andet, — saavel fra Opdragelsesanstalter som fra private Hjem — end Tugtens Svøbe og derfor løber bort for atter at blive indfanger til samme Behandling, der fattes dog sikkert den allerførste Betingelse for at Gærningen kan lykkes: Forstaaelsen, den gensidige Forstaaelse, — ogsaa Børnenes Forstaaelse af, at nogen mener dem det godt og vil hjælpe dem, noget som disse Børn ikke er særlig forvænt med og netop derfor har vanskeligere ved at fatte end andre.

Fortvivlet og uhyggeligt bliver det derfor med de stadig gentagne Flugtforsøg fra saadanne Steder, og sikkert kan disse tages som en Maalestok for den Gærnings Værdi, der udøves indenfor saadanne Opdragelsesanstalters Mure.

Noget saa meningsløst som at aabne Hjem for Hjemløse, men indrette dem saadan, at disse foretrækker at være dem kvit — kan vel næppe tænkes, og i hvert Fald er der sikkert Enighed om, at i dette Tilfælde er Gærningen mislykket.

Ogsaa her vil Aarsag og Virkning følge hinanden.

For yderligere at belyse denne Sag fra begge Sider, skal vi i følgende Numre bringe en Skildring af Hverdagslivet paa en saadan Opdragelsesanstalt for unge Piger i Københavns umiddelbare Nærhed.

Vi venter

at alle alvorlige Kvinder paa Landet

med Interesse og Deltagelse vil følge deres arbejdende Søstres og Døtre Færd i vor store Hovedstad. Og haaber, at de tillige vil følge og forstaa den Kamp, der kommer, for opnaa en bedre Tilværelse, vel vidende at disse arbejdende Kvinders Skæbne ikke er og ikke maa være de bedste stillede Landbo-Kvinder uvedkommende, saa vist som det er Landets Børn, Landboernes Døtre, der i bestandig større Skarer drager til Hovedstaden, og derved stadig forøger den store Flok, der i Forvejen kæmper haardt nok for Retten til at kunne leve som hæderlige Mennesker.

Vi haaber derfor ogsaa, at vor Venner og Veninder i Provinserne vil vide at forstaa, naar vi trænge til deres Hjælp, og om det Tidspunkt skulde komme, at vi uden deres Støtte ikke ævner at vinde fremad da ogsaa beredvillig vil yde os den For os alle maa det blive klart, at vi alle som én, fra baade By og Land hører sammen og maa staa sammen i fælles Forstaaelse af fælles Interesser, om det i nogen Maade skal lykkes at arbejde hen imod Maalet bedre Kaar for den arbejdende Kvinde. I Følge Sagens Natur vil vel særlig Hovedstadens Kvinder i dette Tilfælde komme til at danne Fortroppen. Men kan vi ikke regne med Landets oplyste Bondestands Kvinder, som trofaste Allierede paa Vandringen fremad, da naa vi aldrig at kunne løse Opgaven.

Derfor: Sammenhold, Solidaritet! da bliver ogsaa danske Kvinders Ønsker en Magt, der en Gang vil blive ænsset.

Foreløbig skal nu

Kvindernes eget Blad

belyse de arbejdende Kvinders Tilværelse under Hovedstadsforhold, som Landboernes Kvinder næppe tænker sig mulige.

Og hvor sørgelige disse end kan være dog ligefuldt — eller maaske netop derfor — give et lille Fingerpeg for den enkelte, om Livets Kaar i Hovedstaden skal være bedre, lettere og derfor at foretrække for Landets eller mulig omvendt.

Alle Kvinder

der kan tænke alvorligt over deres arbejdende Søstres Kaar, vil i

»Kvindernes eget Blad«

finde Oplysninger om, hvorledes Tilværelsen kan forme sig for den enlige Kvinde, der selv skal tjene sit Brød.

siger: er det Kristendom, da er der mere i den, end jeg nogen Sinde har drømt om.

En anden gaar hjem opfyldt af den Tanke: jeg er en Kristen og maa leve som en Kristen. Jeg er forpligtet til at elske min Næste som mig selv. Jeg er forpligtet til at gøre mod andre, hvad jeg ønsker, de skal gøre mod mig. Jeg er forpligtet til at være sand og retfærdig i al min Færd.

Naar da disse gør Alvor af Sagen og vil gennemføre Kristendommen i deres daglige Dont, er der Vanskeligheder at overvinde.

Forretningsmanden spørger sig selv: er det nu helt nødvendigt at

staureret med umaadelige Bekostninger.

Og — — »alle I fornemme Damer«, siger Præsten, »der er saa strixe med at ville have ny Kjoler færdige i kortest mulige Tid, — og gør Ophævelser over, at det ikke er til godt Køb tillige, — falder det Jer aldrig ind, at det i Virkeligheden er Jer, der har Ansvar for den overdrevne lange Arbejdstid, den ringe Løn og de slette Arbejdskaar, mange fattige Mennesker har?»

Der — hvor I faar Jeres fine Sager, har Butiksjomfruerne aldrig Lov at sidde ned, og de arbejder 15 Timer i Døgnet.

Efter et halvt Aars Forløb fik Præsten en Aften Besøg af en fattig Dokarbejder, som han tidligere havde gjort Bekendtskab med.

»Jeg vil forsøge — sagde denne i Samtalens Løb — at samle i Korthed hvad jeg mener at have lært, mens jeg har hørt Dem prædike.

Før jeg hørte Dem, havde jeg nogle meget taagede Begreber om Kristendom.

Jeg har aldrig været vantro. De fritænkeriske Foredragsholdere holdt mig fra at blive det. Al deres »Bibelsmaden« gjorde blot at jeg følte saa sikkert, at en Bog, som kunde staa for alt det og dog blive ved at

Jeg var hos en Slagter en Gang, som ogsaa var Prædikant. Han sagde om Søndagen, at han var »frelst«, men om Hverdagen fortalte han sine Kunder, at nyzeelandsk Faarekød kom fra Skotland, og han var aldrig nøje-regnende med at haandtere Vægt-skaalen.

Naa — det kunde jo da ogsaa hænde, at jeg traf en Kristen, som man kunde stole paa.

Men aldrig fik jeg det i mit Hoved, at det var en Religion for mig. Jeg tænkte aldrig, før jeg hørte Dem, at jeg i Kristendommen kunne finde noget, som var i Stand til at hjælpe mig i mit daglige Liv.

er en Bemærkning derfor.
nu er der et Par smaa Bærelser, som
de lejede ud, dels til Komitèmeder, dels
til Værelser. Lærereinder, der er Medlem-
mer af "Kvindelig Væseforening", kan for en
af 25 Ore Timen saaledes faa et Lokale
i Centrum og der samle deres Elever
til Undervisning. I London og New-York søger
Lærerne saa vidt muligt at faa deres
Arbejde under denne Fordeel.

1. Nr. Timen kan Bestyrelser og Komitè-
et noget større Bærelse til enkelte eller
flere Meder, hvor de jo ogsaa har den Fordeel,
Pauserne kan nyde deres The til en meget
rask og behagelig Omhvilelse.

største Fordeel, Foreningen har opnaaet
i Vejemaal, er dog, at Bogudlaanets
nu bliver betydelig større, saa Expedi-
tionen kan stæ til hurtigere, og stent Bestyrel-
sen vilde have flyttet Biblioteket ned paa
1. et, har man dog fundet det mest praktisk,
stadig findes i direkte Forbindelse med
og Paandbogsamling.

Medlemmerne, som stadig mødes i
den haade for at bytte Bøger og for
sig en lille Passiar med gode Venner,
en stor Fordeel at kunne samles i saa
og hyggelige Lokaler.

nye Lokaler indvies i forrige Uge.
uden en Mængde Blomster og Guld-
hadde Foreningens Bestyrelse den Dag den
af sin formaalende Vært "Den kgl. Por-
tabel" (Direktor Dalgas) at modtage
et smukt Værelse til hyderligere at dekorere
forvejen af dygtige Kvindehænder saa smukt
de Lokaler.

inden som Forlægger.

er anmodede om at optage nedstaaende:

Fru Marthe Moe's Forslag om Oprettelsen
af et Kvindeligt Forlag, udelukkende for Over-
sættelse, synes at hvile paa Uendelighed til de
forhold, maa det være mig tilladt at
sige med en Indsigelse og saa meget
om jeg selv er Part i Sagen som Re-
ferat af "Roman og Novelle", vort største
efterskrift for Oversættelser.

De erede Indsendere skriver, at "Over-
sættelse er vanskelige nok at bringe frem". Peri-
odisk fra noget Kendskab til Forholdene
giver Fruen Ret. De er vanskelige at
frem for Forlæggerne, fordi vi kun er et
Lid med et lille Læsepublikum og et endnu
småpublikum, hvis Opmærksomhed det
naturligt er langt vanskeligere at faa
for en Oversættelse end for en original.
De er ogsaa vanskelige at bringe frem for
elsk Oversættelse; thi medens Forbruger
anset, er Tilbudet ubegrænset og ikke
fra Damerne Side. For høje Ophavs-
retteringer meget til at forsøge Vanskelig-
heden alle — selv om de aldrig aabner
for paa et fremmed Sprog — i Kraft af
kun de gøre det, føler sig hævede over
Oversættelser og samtidig alle kompetente
at lave dem.

En trods Vanskelighederne kommer der
gode Oversættelser og ogsaa gode Over-
sættelser.

Denne sidste sørger bl. a. vort største
for det Foretagende, som jeg nu paa
1. har den Være at redigere, og som
de mærkeligt nok slet ikke synes at kende,
et Gang efter Gang har været Genstand
for endel Omtale i Pressen, ikke mindst i
Lid af den, som dette Blad særlig er knyttet
til. Her har man altsaa Lejlighed til nemt
at se at faa et Udvalg af Udlandets
Litteratur sendt ind ad Døren, men for dem,
der ønsker at abonnere, foreligger Bøgerne
særligt til en lidt højere Pris — ind-
under Titlen "Moderne Verdens-
Litteratur."

ad er det, som der bringes: Ja, jeg
er — og kan som sagt støtte mig til tal-
dialektens Vidnesbyrd, at "Roman og
Novelle" netop giver de "gode og sunde",
som den ærede Indsender hjer efter.
Det vil falde vanskeligt for selv den dygtig-
ste at finde Oversættelsesstof, der paa
eng staaer højere som Litteratur og egner
sig til Almenlæsning end: Frank Mor-
solphen; Perrich: En amerikansk Borger;
Lotti: Dyrtidige Kvinder; Herman Heise:
Samengind: Per Hallström: Mester-
r; Stevenfon: Junkeren af Ballantrae;
en: Peter Moors Afrikaer; Bertsch:
og Søster osv. osv.

har Fru Moe derfor skriver, at Forlæg-
"hverken har Tid eller Raad" paa
af de indenlandske Bøgers Mængde
at interessere sig for udenlandsk Litteratur,
dette i høj Grad uretfærdigt netop mod

ikke er modtaget med den Tilvæntning, der for-
tjener.

Hvis Fru Marthe Moe og andre Damer,
der interesserer sig for Oversættelser, virkelig vil
bidrage deres til at faa dem leveret paa vort
Bogmarked, kan de intet bedre gøre end at
støtte det Foretagende, der allerede findes, og
som ved det, det har bragt, har bevist sin Exi-
stensberettigelse.

Harald Nielsen,

Den russiske Kvindekongres.

De russiske Kvindefagsforkæmperinder har
havt et stort Arbejde med Forberedelserne til
den Kvindekongres, som endelig fandt Sted i St.
Petersborg den 23. December og de følgende
Dage. De to Damer, som har taget Initia-
tivet til Kongressen, Dr. med. Anna Schas-
tanow, Grundlæggeren af St. Petersborgs
Kvindesklub, og samme Klubs Vicepræsident, Fru
Anna Filosofov, har allerede i Aarevis
arbejdet paa at faa Kvindekongressen i Stand.
Til Kongressen var anmeldt 150 Referater fra
de forskellige Klasser af Folket, deriblandt 8
fra simple Arbejdere, som talte deres Stands-
interesser. Statsforfatteren mod Ulykkes-
fælde, Alverdomsforsørgelse, Mødrebefrielse osv.
indholdtes deri. Ogsaa Expeditorerne havde
anmeldt et Referat. Den St. Petersborgske Bor-
gerrepræsentant Fedrin talte om de Kvin-
ders Stilling, der var ansatte under Magistrat-
ten. Dumamelemmet Tschingarov, der
er ivrig for at fremme Kvindefagen, holdt lige-
ledes et Foredrag. I det hele var der ingen
Mangel paa Foredrag, og Kvindefagen blev
drøftet og belyst fra alle Sider.

Højtideligheden har været af stor Betydning
for den russiske Kvindefag. Ønsket om en højere
aandelig Uddannelse brød ud med elementær
Voldsomhed hos den russiske intelligente kvinde-
lige Ungdom. Det var især tre aandeligt frem-
ragende Kvinder, der kraftigt understøttede de
unge Russierinders Stræben efter højere Dan-
nelse. Nadzhdina Stassow, Maria Trub-
nikow og Anna Filosofov, der var
Tante til den daværende Handelsminister. Af
disse tre Damer er kun Fru Filosofov tilbage,
og stent hun er 82 Aar, er hun dog stadig en
af de anseende i Kvindebevægelsen.

I 1870 fandt den første internationale Na-
turforskerkongres Sted i St. Petersborg. Le-
derne af Kvindebevægelsen benyttede Lejligheden
til at sende den lærde Forsamling en Skrivelse,
hvori de klagte, at de, af Mangel paa viden-
skabelig Uddannelse, ikke kunde deltage i Kon-
gressen. De bad de lærde Herrer om at bryde
en Kanse for at aabne Universitetets Døre for
Kvinderne. Denne Henvendelse havde virkelig
til Resultat, at Kvinderne som frie Tilhørere in-
der fik Adgang til Universitetet.

I Begyndelsen af Fjærerne oprettedes de
medicinske Kursus i St. Petersborg. Stent
Universitetsrektor Koslow erklærede, at kun
over hans Lig gik Kvindernes Vej til det medi-
cinske Fakultet, blev han dog noget mere spag-
færdig, da hans Høje Datter, der senere blev
den bekendte Professor Jaromskas Pus-
tru, erklærede, at saa maatte hun drage til
Udlandet for at sætte sit Ønske igennem om at
studere Medicin. Det hjalp; nu satte Koslow
sig ikke længere imod, at Kvinderne fik Adgang
til at studere Medicin. Den samme Baronesse
Puskul, der allerede for 25 Aar siden kæmpede
energisk for det russiske Kvindefagsmaal,
staar endnu i Spidsen for de medicinske Kvinde-
kursus.

Kvindernes Bygning.

Ganste rigtig, som Fru Gad skriver, var vi
i det forrige Arhundrede med til at yde vort
Bidrag til Kvindernes Bygning. Det var mig
en Glæde i 1895 at se det Arbejde, mange gode
Kvinder havde lagt ind i den store Udførelse,
der den Gang fandt Sted, for at faa Penge
til den ovennævnte Bygning. Man ydede sit
Bidrag paa den ene og paa den anden Maade,
fordi man saa og forstod, at her var noget
gode at være med til. Men ofte har jeg spurgt
mig selv: "Hvad bliver det dog til med den
Bygning?" Jeg har senere givet mit Bidrag
til "Grundtvigs Hus", der er rejst og i fuld
Virksomhed, men vi maa med fuld Grund
spørge: "Hvor er Kvindernes?"

Fru Gad skal derfor have megen Tak, fordi
hun atter har bragt Sagen frem og fortalt os,
at man ejer en kontant Kapital paa 100,000
Kr. Jeg spørger: "Kan det forsvares, at
man ligger med en saadan Sum paa samme
Tid, som mange af vore unge Piger mangler et
Hjem og ofte maa nøjes med et Hummer uden
Varme og Hygge?"

Jeg kunde skrive meget om disse Ting, men
skal ikke komme nærmere ind derpaa. Kun
maa jeg udtale, hvad mit Hjerte byder mig at
sige til den nuværende Komitè: Giv Kvinderne
en Bygning, og giv nogle af de arbejdsfæle
Befæstigelse ved en eventuel Ombygning og

Omslag.

Det er en behynderlig Følelse, der griber En
første Gang, man i det nye Aar vandrer forbi
de Strægbutikker, der for næppe 8 Dage siden
præsenterede sig med den mest straalende Til-
trækningskraft for de glade, pyntede og travle
Menneskers beundrende Blikke. Det var den
spækkede Pung, det lette Sind, det gode Hjerte
og — til Dels — den gode Smag, de smilede
saa elstverdigt indbydende til. Nu er Julen
ovre, og nu er det andre Følelser, nej — Egen-
skaber, der besjeler til. Den Gang hyltedes Vin-
duer og Montre med de fineste, lækreste og
hyndefuldeste Ting, der var Smag, Lune og Ca-
priciøsitet over selv den billigste Udselling, og
der var Afværging. Nu er alt det borte, det
hele ligger i en graa melantrist Bedrøvelighed,
som ikke kan antages i særlig Grad at virke
ansporende paa Købelysten. Det er, som om
de Handlende kun forudsætter et eneste Ledemotiv
hos Kvinderne, nemlig Trangen til at faa
noget og faa det saa billigt som muligt, ganske
uden Hensyn til Kvalitet og Udseende.

Der synes i stigende Grad at bygges paa
de Købendes stigende Mangel paa Tønde til vir-
kelig at vurdere de udbudte Varer. En eneste
Bejledning og Anbefaling synes tilstrækkelig:
Angivelse af et dobbelt Pristal, et "Før" og et
"Nu", mellem hvilke der findes et jævnlende
Dyb, som formodes at øve en saalammende
Indflydelse paa den Købendes Hjerte, at hun
for det er i Reglen en "hun" aldeles ikke for-
maar at tage sin Forstand fangen og bedømme
Varens rette Værdiforhold til Pris. "Før" og
Prisen "Nu". Det har længe været mig en Gaade,
hvorfor navnlig alle færdigshede Ting er saa
umæntlig grimme og gennemgaaende tillige saa
tarveligt fæde og klippede, af! med en himmel-
raabende Foragt for alt, hvad der hedder Figur
og Pasning. Men nu er det gaaet op for mig,
at ogsaa dette maa betragtes som et Led i Sy-
stemet: ved at gøre det saa grimt i Form og
Udsmykkelse som muligt, ganske værdiløst i den
Retning, venter man paa at forøge Troen paa
Varens Kvalitet og Holdbarhed, da hele Vær-
dien jo saa maa være koncentreret netop paa
det Punkt, og det maa antages at være det vig-
tigste for den sløje Pengepung.

Fordres der altid Forstand og Omtanke og
fast Plan for at gøre Indkøb, saa fordres alle
disse Ting i dobbelt Grad nu i Udsalgstiden,
saa at man ikke lader sig friste af Prisbillig-
heden — der ofte er indbildt — til at købe en
Genstand, man ikke i Øjeblikket har Brug for
eller ved, hvortil man skal bruge. Men har
man disse Egenskaber, har man tillige gjort sig
den Ulejlighed, som i høj Grad betaler sig, at
lægge et bestemt Budget for sine Udsalgssindkøb,
er der naturligvis intet i Vejen for, at man
virkelig kan gøre en god Forretning; thi der er
selvfølgelig mange Ting, som sælges under
deres virkelige Værdi. Store Fordele vinder
man dog næppe i nogen Forretning, hvis man
ikke hører til dens faste Kunder; thi ganste
naturligt og berettiget er den mest tilbøjelig til
at give dem en Favør, der ogsaa under den
sin Sørgning under normale Prisforhold.

Nogen Bejledning til at gøre praktiske Ind-
køb er det næsten umuligt at give, derimod kan
man nok give et godt Raad om at lade være
at gøre upraktiske, hvilket med eet Ord vil
sige Køb af noget, som man ikke har virkelig Brug
for, men saar Øyst til at have for at kunne
anvende det "ved Lejlighed". For Indkøberne er
den bedste Bejledning naturligvis foregaaende Aars
Erfaring, og den har bl. a. lært mig, at der
er visse Varer, man aldrig med Fordeel
kan købe under Udsalg. Saaledes er det gaaet
mig med Handster; jeg havde lagt Mærke til,
at de Handster, jeg købte under Udsalg, albrig
var hverken saa smukke eller saa holdbare som
ellers, stent Prisen var den samme inden Ud-
salgsprocenten fradrog. Jeg undgik saa at købe
dem under Udsalget, indtil jeg en Gang tilfæl-
dig stulde bruge et Par, men dog gerne vilde
slippe for Udsalgshandsternes sædvanlige Egen-
skaber. En naiv Expeditrice hjalp mig saa ud
af Forlegenheden. Paa min Forespørgsel efter
Handsternes sagde hun ganste ligesom: "Skal
det være Udsalgshandster?" "Nej," sagde jeg
med Rædsel, og fik da ogsaa et Par af mine
sædvanlige gode Handster, men da Udsalgspro-
centen var fradragen, stod de mig ogsaa i den
sædvanlige gode Pris. Og saa syntes jeg dog,
at jeg havde gjort en Udsalgssforretning netop
ved at slippe for Udsalgsvaren.

Men denne lille Episode blev den første
Spire til Erhvervelsen af min forhaabelig stadig
værende "Udsalgssforstand".

Det var en behynderlig Følelse, der griber En
første Gang, man i det nye Aar vandrer forbi
de Strægbutikker, der for næppe 8 Dage siden
præsenterede sig med den mest straalende Til-
trækningskraft for de glade, pyntede og travle
Menneskers beundrende Blikke. Det var den
spækkede Pung, det lette Sind, det gode Hjerte
og — til Dels — den gode Smag, de smilede
saa elstverdigt indbydende til. Nu er Julen
ovre, og nu er det andre Følelser, nej — Egen-
skaber, der besjeler til. Den Gang hyltedes Vin-
duer og Montre med de fineste, lækreste og
hyndefuldeste Ting, der var Smag, Lune og Ca-
priciøsitet over selv den billigste Udselling, og
der var Afværging. Nu er alt det borte, det
hele ligger i en graa melantrist Bedrøvelighed,
som ikke kan antages i særlig Grad at virke
ansporende paa Købelysten. Det er, som om
de Handlende kun forudsætter et eneste Ledemotiv
hos Kvinderne, nemlig Trangen til at faa
noget og faa det saa billigt som muligt, ganske
uden Hensyn til Kvalitet og Udseende.

Det er en behynderlig Følelse, der griber En
første Gang, man i det nye Aar vandrer forbi
de Strægbutikker, der for næppe 8 Dage siden
præsenterede sig med den mest straalende Til-
trækningskraft for de glade, pyntede og travle
Menneskers beundrende Blikke. Det var den
spækkede Pung, det lette Sind, det gode Hjerte
og — til Dels — den gode Smag, de smilede
saa elstverdigt indbydende til. Nu er Julen
ovre, og nu er det andre Følelser, nej — Egen-
skaber, der besjeler til. Den Gang hyltedes Vin-
duer og Montre med de fineste, lækreste og
hyndefuldeste Ting, der var Smag, Lune og Ca-
priciøsitet over selv den billigste Udselling, og
der var Afværging. Nu er alt det borte, det
hele ligger i en graa melantrist Bedrøvelighed,
som ikke kan antages i særlig Grad at virke
ansporende paa Købelysten. Det er, som om
de Handlende kun forudsætter et eneste Ledemotiv
hos Kvinderne, nemlig Trangen til at faa
noget og faa det saa billigt som muligt, ganske
uden Hensyn til Kvalitet og Udseende.

Det er en behynderlig Følelse, der griber En
første Gang, man i det nye Aar vandrer forbi
de Strægbutikker, der for næppe 8 Dage siden
præsenterede sig med den mest straalende Til-
trækningskraft for de glade, pyntede og travle
Menneskers beundrende Blikke. Det var den
spækkede Pung, det lette Sind, det gode Hjerte
og — til Dels — den gode Smag, de smilede
saa elstverdigt indbydende til. Nu er Julen
ovre, og nu er det andre Følelser, nej — Egen-
skaber, der besjeler til. Den Gang hyltedes Vin-
duer og Montre med de fineste, lækreste og
hyndefuldeste Ting, der var Smag, Lune og Ca-
priciøsitet over selv den billigste Udselling, og
der var Afværging. Nu er alt det borte, det
hele ligger i en graa melantrist Bedrøvelighed,
som ikke kan antages i særlig Grad at virke
ansporende paa Købelysten. Det er, som om
de Handlende kun forudsætter et eneste Ledemotiv
hos Kvinderne, nemlig Trangen til at faa
noget og faa det saa billigt som muligt, ganske
uden Hensyn til Kvalitet og Udseende.

Det er en behynderlig Følelse, der griber En
første Gang, man i det nye Aar vandrer forbi
de Strægbutikker, der for næppe 8 Dage siden
præsenterede sig med den mest straalende Til-
trækningskraft for de glade, pyntede og travle
Menneskers beundrende Blikke. Det var den
spækkede Pung, det lette Sind, det gode Hjerte
og — til Dels — den gode Smag, de smilede
saa elstverdigt indbydende til. Nu er Julen
ovre, og nu er det andre Følelser, nej — Egen-
skaber, der besjeler til. Den Gang hyltedes Vin-
duer og Montre med de fineste, lækreste og
hyndefuldeste Ting, der var Smag, Lune og Ca-
priciøsitet over selv den billigste Udselling, og
der var Afværging. Nu er alt det borte, det
hele ligger i en graa melantrist Bedrøvelighed,
som ikke kan antages i særlig Grad at virke
ansporende paa Købelysten. Det er, som om
de Handlende kun forudsætter et eneste Ledemotiv
hos Kvinderne, nemlig Trangen til at faa
noget og faa det saa billigt som muligt, ganske
uden Hensyn til Kvalitet og Udseende.

Det er en behynderlig Følelse, der griber En
første Gang, man i det nye Aar vandrer forbi
de Strægbutikker, der for næppe 8 Dage siden
præsenterede sig med den mest straalende Til-
trækningskraft for de glade, pyntede og travle
Menneskers beundrende Blikke. Det var den
spækkede Pung, det lette Sind, det gode Hjerte
og — til Dels — den gode Smag, de smilede
saa elstverdigt indbydende til. Nu er Julen
ovre, og nu er det andre Følelser, nej — Egen-
skaber, der besjeler til. Den Gang hyltedes Vin-
duer og Montre med de fineste, lækreste og
hyndefuldeste Ting, der var Smag, Lune og Ca-
priciøsitet over selv den billigste Udselling, og
der var Afværging. Nu er alt det borte, det
hele ligger i en graa melantrist Bedrøvelighed,
som ikke kan antages i særlig Grad at virke
ansporende paa Købelysten. Det er, som om
de Handlende kun forudsætter et eneste Ledemotiv
hos Kvinderne, nemlig Trangen til at faa
noget og faa det saa billigt som muligt, ganske
uden Hensyn til Kvalitet og Udseende.

Fru Rosalia.

Praktiske Vink.

Lanolinsalve mod Saar.

Lanolin er en udmærket Salve mod Saar;
den udmærker sig fremfor andre Salver ved at
kunne optage en stor Mængde Vand. Ved An-
vendelse af den heles Brændsår uden Blæddan-
nelse. Andre Saar, der er fremkomne ved Slag,
Klemme eller Stød, ligesom Rifter, Betændelser
og Buler, skal først renses; derefter smøres
med et tykt Lag Lanolin og dækkes med en Lin-
ned Klud.

v.

Køkkenet.

Ved Mme. Gourmel.

1 Kilogram (forkortet kg.) = 1000 Gram (gr.)
1 — = 2 danske Pund

1 dansk Pund er altsaa = 500 Gram
1 Kvint = 5 —

1 Liter er lidt over 1 Pot (Forskellen er saa
ringe, at den ikke vil være at mærke ved Til-
beredningen af Maden).

(Eftertryk forbydes).

(I disse gamle Opskrifter er de gamle, originale
Maal- og Vægtopgivelser bibeholdt).

En Samling Spisesedler, komponerede af en
nygift Husmoder i Aaret 1871, har vi tænkt os,
muligvis kunde interessere en eller anden Husmo-
der til Sammenligning med de daglige Retter, som
vi nyder i vore Dage.

Nogen særlig stor Forandring synes der ikke at
være foregaaet, hverken i Smagen eller i Varia-
tionen af de jævne, daglige Retter i de forløbne
næsten 38 Aar.

Onsdag den 24. Maj 1871.

Boeufsteg, tilberedt af 5 Pd. Højreb & 1 Mark 8
Sk. Pd. — Omelet til 4 & 6 Personer, hvortil bereg-
nedes 10 Æg.

Torsdag: Kødsuppe, med Ris, kogt paa Resten
af Højrebet og benene; derefter Kød med stuvende
Asparges. Hertil brugtes 14 Pd. Risengryn og for 4
Sk. Urter og et Bundt Asparges & 1 Sk.

Fredag: Kernemælkssuppe; 1½ Pot Kernemælk

Kvindens Blad

13.1 1809

er til de lette, lyse Tæpper, som
Indenfor dette ligger endnu et
Konversationsværelse, hvor Da-
n faa en lille Whist eller Bridge,
emning derfor.

der et Par smaa Værelser, som
ud, dels til Komitémøder, dels
og. Lærerinder, der er Medlem-
delig Læseforening", kan for en
Tre Timen saaledes faa et Lokale
am og der samle deres Elever
og. I London og New-York søger
sa vidt muligt at stifte deres
ne Fordel.

Timen kan Bestyrelser og Komit-
et større Værelse til enkelte eller
r, hvor de jo ogsaa har den Fordel,
ne kan nyde deres The til en meget
e hyggeligste Omgivelser.

Fordel, Foreningen har opnaaet
maal, er dog, at Bogudlaanets
der bethdelig større, saa Expedi-
ne ste hurtigere, og skønt Bestyrel-
e have flyttet Biblioteket ned paa
man dog fundet det mest praktisk,
findes i direkte Forbindelse med
aandbogsamling.

emmerne, som stadig mødes i
ade for at hylte Bøger og for
lille Pasjar med gode Venner,
Fordel at kunne samles i saa
ggelige Lokaler.

olaser indviedes i forrige Uge.
en Mængde Blomster og Ekst-
Foreningens Bestyrelse den Dag den
formaaende Vært „Den tgl. For-
(Direktør D a l g a s) at modtage
alle Baser til hyderligere at dekorere
af dygtige Kvindelhænder saa smukt
aler.

en som Forlægger.

modede om at optage nedstaaende:

Marthe Moes Forslag om Oprettelsen
gt Forlag, udelukkende for Over-
nes at hvide paa Uendstaf til de
hold, maa det være mig tilladt at
ned en Indsigelse og saa meget
g selv er Part i Sagen som Re-
Roman og Novelle", vort største
Oversættelser.

de Indsenderske skriver, at „Over-
panstelige nok at bringe frem". Peri-
fra noget Kendskab til Forholdene
Fruen Ket. De er vanskelige at
for Forlæggerne, fordi vi kun er et
ed et lille Læsepublikum og et endnu
publikum, hvis Opmærksomhed det
ligt er langt vanskeliggere at faa
n Oversættelse end for en original
og saa vanskelige at bringe frem for
Oversættere; thi medens Forbruget
er Tilbudet ubegrænset og ikke
damerne Side. Vor høje Ophvs-
er meget til at forsøge Vanskelig-
alle — selv om de aldrig aabner
et fremmed Sprog — i Kraft af,
de gøre det, søger sig hævde over
rættelser og samtidig alle kompetente
ave dem.

rods Vanskelighederne kommer der
Oversættelser og ogsaa gode Over-

te sidste sørger bl. a. vort største
det Foretagende, som jeg nu paa
har den Vre at redigere, og som
værkeligt nok slet ikke synes at fende,
ang efter Gang har været Genstand
Omtale i Pressen, ikke mindst i
den, som dette Blad særlig er knyt-
t har man altsaa Lejlighed til nemt
at faa et Udvalg af Udlandets
endst ind ad Døren, men for dem,
ter at abonnere, foreligger Bøgerne
ilt til en lidt højere Pris — ind-
der Titlen „M o d e r n e B e d e n s

vet Forslag, der udgiver den største og vægtigste
Part af Narets danske Litteratur.

I „Roman og Novelle" og „Moderne Ber-
denslitteratur" har det med bethdelige Ofre
gjort vort Læsepublikum et Tilbud, som endnu
ikke er modtaget med den Tilslutning, det for-
tjener.

Hvis Fru Marthe Moes og andre Damer,
der interesserer sig for Oversættelser, virkelig vil
bidrage deres til at stifte dem Leveret paa vort
Bogmarked, kan de intet bedre gøre end at
støtte det Foretagende, der allerede findes, og
som ved det, det har bragt, har bevist sin Exi-
stensberettigelse.

Harald Nielsen.

Den russiske Kvindekongres.

De russiske Kvindesagsforkæmperinder har
havt et stort Arbejde med Forberedelserne til
den Kvindekongres, som endelig fandt Sted i St.
Petersborg den 23. December og de sex følgende
Dage. De to Damer, som har taget Initia-
tivet til Kongressen, Dr. med. Anna Sch a -
b a n o w, Grundlæggeren af St. Petersborgs
Kvindelub, og samme Klubs Vicepræsident, Fru
Anna Filosofov, har allerede i Narevis
arbejdet paa at faa Kvindekongressen i Stand.
Til Kongressen var anmeldt 150 Referater fra
de forskellige Klaser af Folket, deriblandt 8
fra simple Arbejdere, som talte deres Stands-
interessers Sag. Statsforsikring mod Ulykkes-
fælde, Alderdomsforsørgelse, Modrebefyttelse osv.
indeholdtes deri. Ogsaa Expeditorerne havde
anmeldt et Referat. Den St. Petersborgske Vor-
gerrepræsentant Fedrin talte om de Kvin-
ders Stilling, der var ansatte under Magistrat-
ten. Dumamelemmet Tschingarov, der
er ivrig for at fremme Kvindesagen, holdt lige-
ledes et Foredrag. I det hele var der ingen
Mangel paa Foredrag, og Kvindesagen blev
drøftet og belyst fra alle Sider.

Halvfjerderne har været af stor Betydning
for den russiske Kvindesag. Ønsket om en højere
aandelig Uddannelse brød ud med elementær
Voldsomhed hos den russiske intelligente kvinde-
lige Ungdom. Det var især tre aandeligt frem-
ragende Kvinder, der kraftigt understøttede de
unge Russerinders Stræben efter højere Dan-
nelse. Nadsecha Stassow, Maria Trub -
nikow og Anna Filosofov, der var
Tante til den daværende Handelsminister. Af
disse tre Damer er kun Fru Filosofov tilbage,
og skønt hun er 82 Aar, er hun dog stadig en
af de anseende i Kvindesagsbevægelsen.

I 1870 fandt den første internationale Na-
turforskerkongres Sted i St. Petersborg. Le-
derne af Kvindesagsbevægelsen benyttede Lejligheden
til at sende den lærde Forsamling en Skrivelse,
hvori de klagende, at de, af Mangel paa viden-
skabelig Uddannelse, ikke kunde deltage i Kon-
gressen. De bad de lærde Herrer om at bryde
en Kasse for at aabne Universitetets Døre for
Kvinderne. Denne Henvendelse havde virkelig
til Resultat, at Kvinderne som frie Tilhørerin-
der fik Adgang til Universitetet.

I Begyndelsen af Tjirjerne oprettedes de
medicinske Kursus i St. Petersborg. Skønt
Universitetsrektor Rossow erklærede, at kun
over hans Sig gik Kvindernes Vej til det medi-
cinske Fakultet, blev han dog noget mere spag-
særdig, da hans hvide Datter, der senere blev
den bekendte Professor Jarnowskass Hu-
stru, erklærede, at saa maatte hun drage til
Udlandet for at sætte sit Ønske igennem om at
studere Medicin. Det hjalp; nu satte Rossow
sig ikke længere imod, at Kvinderne fik Adgang
til at studere Medicin. Den samme Baroness
Dy k u l, der allerede for 25 Aar siden kæmpede
energisk for det russiske Kvindesagsmaal,
staar endnu i Spidsen for de medicinske Kvinde-
kursus.

Kvindernes Bygning.

Ganste rigtig, som Fru Gad skriver, var vi
i det forrige Aarhundrede med til at hve vort
Bidrag til Kvindernes Bygning. Det var mig
en Glæde i 1895 at se det Arbejde, mange gode
Kvinder havde lagt ind i den store Udstilling,
der den Gang fandt Sted, for at stifte Penge
til den ovennævnte Bygning. Man hvede sit
Bidrag paa den ene og paa den anden Maade,
men man saa ogsaa, at her var noget

Montering af en af de ledige Ejendomme, og
gør det snart!

Biborg i December.

Amalie Meldal,
f. Gjerløw.

Omslag.

Det er en beshnderlig Jølelse, der griber En
første Gang, man i det nye Aar vandrer forbi
de Strægbutikker, der for næppe 8 Dage siden
præsenterede sig med den mest straalende Til-
trækningskraft for de glade, pynkede og travle
Menneskers beundrende Blikke. Det var den
spækkede Pung, det lette Sind, det gode Hjerte
og — til Dels — den gode Smag, de smilede
saa elstørdigt indbydende til. Nu er Julen
ovre, og nu er det andre Jølelser, nej — Egen-
skaber, der bejles til. Den Gang hlydtes Vin-
duer og Montrer med de fineste, lækreste og
hyndefuldeste Ting, der var Smag, Lune og Ca-
pricitet over selv den billigste Udstilling, og
der var Afspørgning. Nu er alt det borte, det
hele ligger i en graa melantrist Bedrøvelighed,
som ikke kan antages i særlig Grad at virke
ansporende paa Kæbelysten. Det er, som om
de Handlende kun forudsætter et eneste Ledemotiv
hos Kvinderne, nemlig Trangen til at faa
noget og saa det saa billigt som muligt, ganste
uden Henblik til Kvalitet og Udseende.

Der synes i stigende Grad at bygges paa
de Røbendes stigende Mangel paa Gode til vir-
kelig at vurdere de udbudte Varer. En eneste
Bejledning og Anbefaling synes tilstrækkelig:
Angivelse af et dobbelt Pristal, et „Før" og et
„Nu", mellem hvilke der findes et svælgende
Øh, som formodes at øve en saa sammende
Indflydelse paa den Røbendes Hjerne, at hun
(for det er i Reglen en „hun") aldeles ikke for-
maar at tage sin Forstand fangen og bedømme
Barens rette Værdiforhold til Prisen „Før" og
Prisen „Nu". Det har længe været mig en Gaade,
hvorfor navnlig alle færdighede Ting er saa
umærkelig grimme og gennemgaaende tillige saa
tarveligt ihede og klippede, af! med en himmel-
raabende Foragt for alt, hvad der hedder Figur
og Pasning. Men nu er det gaaet op for mig,
at ogsaa dette maa betragtes som et Led i Sy-
stemet: ved at gøre det saa grimt i Form og
Udseende som muligt, ganste værdisløst i den
Retning, venter man paa at forsøge Troen paa
Barens Kvalitet og Holdbarhed, da hele Vær-
dien jo saa maa være koncentreret netop paa
det Punkt, og det maa antages at være det vig-
tigste for den sløje Pengepung.

Fordres der altid Forstand og Omtanke og
fast Plan for at gøre Indkøb, saa fordrer alle
disse Ting i dobbelt Grad nu i Udsalgstiden,
saa at man ikke lader sig friste af Prisbillig-
heden — der ofte er indbildt — til at købe en
Genstand, man ikke i Øjeblikket har Brug for
eller ved, hvortil man skal bruge. Men har
man disse Egenskaber, har man tillige gjort sig
den Ulejlighed, som i høj Grad betaler sig, at
lægge et bestemt Budget for sine Udsalgssindkøb,
er der naturligvis intet i Vejen for, at man
virkelig kan gøre en god Forretning; thi der er
selvfølgelig mange Ting, som sælges under
deres virkelige Værdi. Store Fordele vinder
man dog næppe i nogen Forretning, hvis man
ikke hører til dens faste Kunder; thi ganste
naturligt og berettiget er den mest tilbøjelig til
at give dem en Favør, der ogsaa under den
sin Egning under normale Prisforhold.

Nogen Vejledning til at gøre praktiske Ind-
køb er det næsten umuligt at give; derimod kan
man nok give et godt Raad om at lade være
at gøre upraktiske, hvilket med et Ord vil sige
Køb af noget, som man ikke har virkelig Brug
for, men saar Øst til at have for at kunne
anvende det „ved Lejlighed". For Indkøberne er
den bedste Vejledning naturligvis foregaaende Aars
Erfaring, og den har bl. a. lært mig, at der
er visse Varer, man aldrig med Fordel
kan købe under Udsalg. Saaledes er det gaaet
mig med Handster; jeg havde lagt Mærke til,
at de Handster, jeg købte under Udsalg, aldrig
var hverken saa smukke eller saa holdbare som
ellers, skønt Prisen var den samme inden Ud-
salgsprocenten fradrog. Jeg undgik saa at købe
dem under Udsalget, indtil jeg en Gang tilfæl-
dig stulde bruge et Par, men dog gerne vilde
slippe for Udsalgshandsternes sædvanlige Egen-
skaber. En naiv Expeditrice hjalp mig saa ud
af Forlegenheden. Paa min Forespørgsel efter
Handsternes jagde hun ganste ligesom: „Skal
det være Udsalgshandster?" „Nej," sagde jeg
med Rædsel, og fik da ogsaa et Par af mine

Lampefeber.

Gerda er den yngste af tre Søstende; hun
ligner en lille Duffe med sine røde Kinder og
blaa Emailløjne; derfor har man foretrukket
det otte Aars Pigebarn fremfor de ældre, som
maaflø kunde bedre, til at spille en Rolle.
Man vil nemlig arrangere en Dilettantkomedie
til Underholdning i et Selskab, og Komedien
skal indledes med en Prolog, fremsagt af en lille
Nisse; det er dertil, Gerda er bleven valgt.

I Dagene før Forestillingen er Gerda halv
angst, halv stolt af sit Hverv. Hun kan ikke
rigtig glæde sig til det store Øjeblik af Stræt
for at gaa istaa, naar det gælder. Hun kender
det jo fra Examen i Skolen: det gaar hende
altid galt, skønt hun er Skolens bedste Eleve;
hun bliver helt tom i Hovedet og kan ikke faa
et Ord frem.

Blot det nu ikke gaar lige saadan paa
Forestillingsaften n! Prologen kan hun paa sine
Fingre; hun plaprer den frem om Morgenen,
saa snart hun vaagner. Hun gentager den tyve
Gange om Dagen, Moderen maa høre hende i
den, Søstendene trakteres med den, hun falder i
Søvn med den paa Væerne om Aftenen. Men
alt som det glider mod Festdagen, bliver hun
mere og mere stille; hun spiser næsten ikke; og
Forestillingsaftenen, da de pnyter hende med den
graa Nisjedragt og binder den røde Hue paa
hendes Hoved, ryster hun som i Feber og er
kridhvid i Ansigtet.

Tre Slag paa Gongongen, saa skal Tæppet
gaa op, og den lille Nisse staa paa en Lønde
paa Scenen. Det gaar ogsaa programmessigt
Tilskuerne ser lige et Glimt af den lille Nisse
og bryder ud i Bisfald, saa bliver der Uro; de
forreste rejser sig: den lille Nisse har faaet ont
og er faldet ned af sin Lønde!

Lille Gerda sit et Nerveshof, og hun ei
endnu Refonvalescent efter Lampefeberen. Dette
er nemlig ingen Historie men en Nytaarsaftens
tilbragelse, som maaflø kan finde Dre i denn
Lid, hvor Dilettantforestillinger hører til Da-
gens Orden. Tillad ikke Børn at spille med;
i bedste Tilfælde faar de Theaternykker, hvorved
deres Stolegang forvikles, i værste gaar det
dem som lille Gerda, og Lampefeberen gør dem
overnervøse og lyge af Stræt. Lad den lille
Nisse være et advarende Exempel.

Fru Rosalia.

Praktiske Vink.

Lanolinsalve mod Saar.

Lanolin er en udmærket Salve mod Saar;
den udmærker sig fremfor andre Salver ved at
kunne optage en stor Mængde Vand. Ved An-
vendelse af den heles Brændsaar uden Blædean-
nelse. Andre Saar, der er fremkomne ved Slag,
Klemme eller Stød, ligesom Ryster, Betændelser
og Buler, skal først renses, derefter smøres
med et tykt Lag Lanolin og dækkes med en lin-
ned Klud.

V.

Køkkenet.

Ved Mme. Gourmet.

1 Kilogram (forkortet kg.) = 1000 Gram (gr.)
1 — = 2 danske Pund

1 dansk Pund er altsaa = 500 Gram
1 Kvint = 5 —

1 Liter er lidt over 1 Pot (Forskellen er saa
lille, at den ikke vil være at mærke ved Til-
beredningen af Mæden).

løse, og de vandt Valgretten. I de Aar, der kommer, skal de gøre Stridiet fra de graa Theoriers Drømmeland ud under Virkelighedens grønne Træer, og de vil hurtigt opdage, at meget ser anderledes ud der i Virkelighedens klare, men røgterne Dagslys, end i Drømmelandenes Taagebuis.

Det gælder først og fremmest om at orientere sig, og det kan være nok saa vanskeligt.

Det siges, at vi skal have Politikken ud af vort kommunale Liv. Partipolitikken, der behersker hele vort politiske Liv, skal ikke have Lov til at tyrannisere ogsaa vort kommunale. Navnlig Kvinderne griber med Jær den Udtalelse; Politisk forekommer dem altid som et fremmed og uinteressant Element, som de ikke tiltror sig Gæver til at tumle med; hvad Under da, at de med Begærlighed griber Tanken om at borteliminere en saa vanskelig haandterlig Ting fra de Omraader, hvor de skal handle.

Kravet om at udrydde Politikkens af det kommunale Liv er dog næppe andet end en smuk Theori. I vor Tid, hvor Forbindelsen mellem Stat og Kommune bliver stædse inderligere og inderligere, hvor stadig flere Opgaver maa løses under Samvirken og ved fælles Hjælp, kan man næppe holde den Faktor, som fuldstændig behersker det ene Omraade, helt borte fra det andet. Og det er ogsaa et stort Spørgsmaal, om der var bundet noget derved. Derimod er det maaske lettere muligt at finde og arbejde efter de rene Linier paa det kommunale Omraade end paa det politiske. Det er maaske muligt her at koncentrere Arbejdet om to bestemte Udgangspunkter: paa den ene Side den nuværende Samfundsforms Udvikling og Forædling, paa den anden Side dens Tilintetgørelse og Undergang. Efter de to Linier arbejdes der ogsaa i det kommunale Liv, og under en af de to Fæner maa alle de Kvinder, der virkelig vil udrette noget, se at finde deres Plads og at indordne sig.

Det har de socialistiske Kvinder allerede forstaaet, eller maaske deres mandlige Meningsfæller har lært dem det; nu er det, de har allerede forlangt sagt Farvel til deres Søstre, sammen med hvem de kæmpede for Valgrettens Erhvervelse, for nu at søge den under Socialismens Banner. At de borgerlige Kvinder i samme Grad vil forstaa at slutte Trop, dertil er der endnu intet Tegn. Og dog er det det nødvendige af alt. Der er i det kommunale Liv saa lidt som i det politiske Plads for de nuancerede Eerstands punkter, der særlig tiltaler Kvinder formeget hele det stærkt individualistiske Drag i deres Karakter. Personlighed og Overbevisning er fortræffelige Ting ogsaa i det offentlige Liv, paa det politiske og kommunale, men de er kun saa, i sjældent magtig: nok til at virke ud over den Række, hvori man har taget sin Plads, og de har i det offentlige Liv egentlig kun Berettigelse saa langt, som de formaa at drage ens eget Parti med, aldrig Ret til at svigte det.

Det ligger da næppe nogen let Opgave, der venter de Kvinder, som tager deres Plads under det borgerlige Partis Fane. Det skal helst være Kvinder med baade Dannelse, Personlighed og Overbevisning, men af deres Personlighed og Overbevisning faar de kun Lov til at gøre en stærkt begrænset Brug, da de temmelig hurtigt vil opdage, at det for dem i første Omgang navnlig kommer an paa at indordne sig under Disciplinen. De stude helst kunne virke som en Slags Surte'g i deres eget Parti. Der skal de vinde deres Position, og igennem Partiet skal de saa stæde deres personlige Overbevisning Fremgang og Sejr. Først og fremmest bliver der et kethdeligt Arbejde at gøre, et stort Stof at tilegne sig for dem, der paa mangfoldige Omraader nødvendigvis maa komme med flere Forudsætninger end de Mænd, der maaske er lige saa nye i det offentlige Liv. Selv med en firaarig Virksomhed vil det næppe lykkes dem at skabe Resultater, at sætte sig Spor, som viser, at Kvinderne paa visse Omraader kan præstere noget andet og bedre end Mændene, øve en supplerende Indflydelse og Værdi. Højt vil de maaske kunne naa til at antyde saadanne Spor, om hvilke der kan vindes Enstemmighed om at ved at følge dem, vil der staves nye og samfundsstyrkende Elementer, og intet tabes af det værdifulde, der allerede er. Men kan de gøre

det, saa vil de ogsaa have staaet fast, at Kvindes valgret ikke alene er et abstrakt Retfærdighedskrav, men et virkelig Samfundsgode, og saa vil de med det samme have gjort et ganske betydeligt Skridt frem mod den politiske Valgret.

Karen Hessel.

Ude og hjemme.

Moderne Kvinder.

Kvindernes store Arbejdshær er paa March. Det er ikke alene i de mere underordnede Erhverv, at Kvinderne for hver Dag vinder mere Terræn, oftere og oftere hører man om enkelte, intelligente og energiske Kvinder, der indtager Stillinger, som hidtil kun har været udfyldte af Mænd. Der er saaledes Fruen Dr. Thetka Sultin, som er Medlem af den finske Rigsdag, og som tillige er ansat i Regeringens statistiske Bureau. Hun er en af Føderne for den ungfinne Bevægelse.

Fruen Alice Kauser er den første kvindelige Mægler ved New Yorks Børs og anses for at være en ualmindelig dygtig og samvittighedsfuld "Købmand".

Fruen Clemy Krauss har i nogen Tid været ansat som Registrator ved "Volksover" i Wien. Hun er den første kvindelige Registrator, naar man ser bort fra de kvindelige Theaterdirektører, der tillige fungerer som deres egen Registrator.

Eva Fryxell.

Den 15. Januar fyldte den bekendte svenske Forfatterinde Eva Fryxell 80 Aar.

Tidligt begyndte hun at skrive, baade om litterære, sociale og religiøse Emner, og i mange Tidsskrifter og Aviser har hun behandlet Kvindespørgsmaalet, Sædeligheds- og Afholdenhedsspørgsmaal og andre af Tidens aktuelle Emner.

I Fjærerne udgav hun to længere Brochurer "Kvinnofrågan" og "Omstormning eller udvædding", hvori hun med Varme og Begejstring forsøgte en etisk og kristen Verdensanskuelse og optraadte mod forskellige Strømninger indenfor den moderne Skonlitteratur.

Sin varme sociale Interesse har Eva Fryxell vist ved virksom Deltagelse i Arbejdet i en Mængde Foreninger, som har Sædelighed, Afholdenhed eller Oplysning paa sit Program.

Papiret.

Den amerikanske Industri har mere og mere sin Opmærksomhed henvendt paa Papirets Anvendelse. "American Magazine" fortæller, at det stadig bliver mere almindeligt at Husmødre anvender Papirservietter, ja endogsaa Papirbuge. Det er billigt og rentligt og gør al Tællestøvsøst overflødig. Emil Claret har opfundet en Slags Papirgarn, der skal være meget stærkt, og han tvivler ikke om, at man snart vil anvende det til Skorter og alle Slags Linnet. De grimme Papirflapper, der en Gang var kommet frem, forsvandt hurtigt, men dette nye Fabrikat skal være saa smukt, at det næppe er til at skelne fra virkelig Linnet.

At der af Papir fremstilles Sten til Bygning er bekendt, ligeledes at man har Vognhjul af Papir. Nu beseftiger man sig i Amerika med Planer om, ved den daglige Mælkelevering at benytte Papirskanter, der efter Brugens skal brændes og erstattes af andre.

Kvindernes Bygning.

Spørgsmaalet, "Kvindernes Bygning", er ikke absolut egnet til at vække Mændenes Respekt for Kvindernes administrative Gæver.

Det er en Sag, som Kvinderne ikke kan være bekendt at lade ligge forbi: net og stivnet, som om en Klam Haand stadig er der med Krabsten og tvinger det til at ligge "tødt", saa snart det begynder at røre sig.

Hvis Fru Gods Artikel kunde føre til, at praktiske Kvinder og Mænd tog Sagen op og gik løs paa det svage Punkt — det altfor tunge Regeringsmaskineri — vilde det sikkert blive hjul med Glæde af mange.

Men der maa en vis Resignation, en gen-sidig Imødekommethed til — fremfor alt intet påkrævet Princippræteri.

Ikke blot Grønland og Beringien, men ogsaa Deltagerne rundt om i Landet maa tage

den Være, som Værene har givet, at som det er, kan det ikke vedblive at gaa.

En Styrelse har dog vel Lov at opløse sig selv, naar det har vist sig, at Maskineriet var for tungt for det Skib, som skulde drives frem af det. Eller er blevet for tungt under de Forhold, som nu ligger for. Thi ingen vil vist undervurdere det Arbejde, som er gjort, f. Ex. med Indsamling af Pengene.

Vi vil sikkert gerne have Haand i Hante med, vi fra Provinsen, men det forekommer mig, at vi bør være tilfredse med en Repræsentant for Jylland, en for Jylland.

Men skal der virkelig komme frist og tidsvarende Pulser i dette, maa der søges Støtte hos Folk, som har Erfaring i den Slags Foreninger — man maa vel nu herhjemme have lært, hvor farligt det er at gaa uden om Sagkundskaben; man kan nemlig undertiden blive klog af andres Skade.

Var det saa umuligt, at Bestyrelsen fik dannet et Tilslidsraad af Mænd — af dem — fra de rene Liniers Rejre — som i Betragtning af Sagens samfundsmæssige Side vilde være Leds for Bestyrelsen, til Sagen var ført i Havn.

Fru Gad har nævnt et Slags Pensionat for unge Piger for Provinsen. Er der noget, der trænger til, er det vistnok det.

Jeg har selv haft Skænen paa og ved, hvor den trykker. Rigtig nok for en Del Aar siden, men Sagen er ikke bleven bedre.

Retfærdigheden byder, at der gaves Plads ogsaa til unge, arbejdende Københavnere. Dog den Slags Smaating ordnede sig jo nok.

Hovedsagen er at saa at vide to Ting: 1) om Bestyrelse og Repræsentantskab skal simplificeres, og 2) om Stemningen er for at anvende Pengene til et Hjem for Kvinder, der enten uddanner sig i Hovedstaden eller har Ansættelse der.

At lave et Kampemøde for at saa disse to Spørgsmaal besejrede vil være meget kosteligt og meget besværligt. Men Folk, som er vant til at høre med den Slags Ting at gøre, kan vel finde paa anden Udvej, f. Ex. en skriftlig Afstemning fra hele Landets Vidragerere.

Man kan ikke andet end glæde sig over, at der atter røres ved den Sag — selv om Ujævnheden maaske ikke er kommet til den ende-lige Afgørelse. For det bliver dog vist ganske umuligt at indrette saadan et Hjem i et allerede opført Hus. Men alene at saa Bestyrelsen simplificeret, saa at den kan gribe til, naar Ujævnheden kommer, vil være godt.

Sohle Broom.

Røgplagen.

Højterede Redaktør!

At et tilfældigt tilsendt Nummer af "Kvindernes Blad" ser jeg, at Begrebet "Stoker" nu endelig er kommet indenfor de københavnske Husmødres Horisont. Ja, endelig — maa jeg sige med et lille Suk, thi det kan jo ikke skjules, at disse "Stoker" eller automatiske Fyrbødere (Stoker er forøvrigt den almindelige engelske Betegnelse for en Fyrbøder) har været kendte og anvendte i Udlandet i snart 15 Aar. Men sent er bedre end aldrig, og der er jo ingen Tvivl om, at nu, da ogsaa Kvinderne har faaet Stet aabent for, at der virkelig eksisterer Midler til at undgaa Røgplagen, vil en Lov, der paabyder Anvendelsen af Stoker overalt i Byerne, være et af Hovedpunkterne paa Kvindernes politiske Program.

Maa det blot være mig tilladt som Fyrtæns-tekniker at fremkomme med nogle Oplysninger om Stoker i al Almindelighed. At domme efter nogle Artikler, der for nogle Maaneder siden fremkom i Pressen i Anledning af et officielt Stokerforsøg, synes det nemlig, som om man stod overfor noget ganske nyt og banebrydende. Dette er dog langt fra Tilfældet; thi Konstruktionen af en virkelig røgfjættende, besparende og driftssikker Stoker har i den sidste halv Sæns Aar været et, man kunde fristes til at sige, brændende Spørgsmaal i den store Industri, og der er i det nævnte Tidrum frem-

kommet et Utaal af mere eller mindre hy-parater, hvoraf i hvert Fald for størstedelen kun to Systemer har fundet Udbredelse, nemlig Ræderstoker, Patent & Wilcox, og de saakaldte "Underfeed" af hvilke sidste der rundt om i Verden ses og hys Rufind i Drift, og for at være de mest driftssikre og besparende.

Det synes saaledes ogsaa at være uendst, at Staten og navnlig Københavns Kommune meget vel kender disse "Stoker" saa godt, at de (fortrinsvis "Stokers") er indførte ved alle nye Bygninger med større Dampanstalt, og ved Støre Elektricitetsværk.

Paa Lokomotiver har Stoker endog sig praktisk anvendelige; i Dampskibe har de gjort udmærket Tjeneste; en nemlig den engelske "Wilson-Pine", til indfaldet Stoker i et stort Antal Dampere.

Men derfra og til den almindelige der der selvfølgelig et Spring; maa ogsaa Kvinderne vil lægge deres oplydelse i Vægtstaalet og forlang lovmæssigt indført, skulde det synes Tvivl, at det kun vil være et Tidsind en rygende Storken i København være en Særværdighed.

Strassborg i Elfsås. Januar.

Med Tak for Deres arbejd Stoker ma

Korsettet.

Et gaadefuldt Faktum er det, at af Verdens europæiske civiliserede saa kraftigt og dygtigt hævede deres hed og til Frigørelse for alt Ty alle hæmmende Baand, at disse at blues gør sig til lydlige Slavin Par franske og engelske Storkrædder

Saa snart disse hitter paa en og proklamere den som nyeste og merne strax med — uden mindst i mange Tilfælde kan det jo ikke kaste et Stær af Romik over de Damer; men naar de Herrer langer, at deres Slavinder skal som hosstaaende Billede (Fig. 1) Tilfældet faretruende for Damer bør derfor alvorligt paatales.

Denne Mode har nu raset — vist i flere Aar. Det er derfor at raabe Vagt i Gæver for om hindre de altfor lydlige Slavin Helbredet til ved den voldkomme

Jeg har set mange Damer pøjshyggelig med stor og vedholder der var en bedre Sag værdig, fra de store Strædders Befalinger, er det kun til Dels lykkes dem

des: "Paa Helikon ser man endvidere Apollo og Merkur, som strides om Pyren; derpaa kommer man til en Statue af Jachus, som ogsaa skal være et Arbejde af Phippos, men den Statue, som Sulla lod opstille er staaende; den er udført af Myron, og er det bedste af alle hans Værker efter Grechens i Athen; Sulla frato de orthonemiste Minhere denne Statue og stænkede den hertil, derfor siger man, at det var "at ære Guderne med fremmed Birat". Her findes ogsaa flere Statuer af Digtere og berømte Mestere i Sang og Musik, deriblandt Thamyris, der stant blind, dog er fremstillet spillende paa en Lyre (denne Tolkning var saa dristig at udfordre Muserne til Væddekamp og blev til Straf berøvet Synet). Man ser ogsaa Arion fra Methymna ridende paa Delfinen; men den Mester, som

af Orpheus fra Thrakien staaer Billedet af den himmelske Religion tillige med flere Dyrefikkel-ser, baade af Sten og Bronce, og alle disse Dyr synes at lytte til hans Epil og Sang; man antager nemlig, at Orpheus var en Søn af Musen Kalliope, og at Lyrene samledes om ham, hendragne af hans vidunderlige Epil; men han opnaaede dog fornemmelig den store Anseelse ved at opfinde den hemmelige Gude-dyrkelse med Renjeller.

Til denne Statue henføres en Beskrivelse af Rhetoren Kallistratus fra den romerske Kejsertid, den lyder saaledes: "Stedet er Musernes styggefulde Lund paa Helikon, nær ved Pegasus's fioletblaa Kilde; her stod en overordentlig ston Statue af Orpheus, og den udtrokket tillige hans store kunstneriske Gæver. Hans Hoved prydedes af et persisk guldvirket Baand, og Kjolen, som naaede fra Skuldrene til Fødderne, var

Paa Fodstykket var ikke, som sædvanligt afbildet Himlen og de lyjende Sijerner, men derimod Bjergets Dyr og Fugle, ja selv hvad der fandtes i Havets Dyb; man saa Hesten beroliget ved Sangen, Dren, som forlod Marken for at høre Hirespillet, ja, selv Pøvens barste Natur formildedes. Bronzen fremstillede endvidere, hvorledes Bækken strømmede over, og Havets Bølger løftedes, samt hvorledes Klipper og Træer ilte til for at nyde den orphiske Kunst.

Pausanias fortsætter saaledes: "Paa Bjergget ser man ogsaa et Billede af Dronning Arsinoe, der var formælet med sin Broder Ptolemaeus, hun sidder paa en Struds af Bronce; samme Sted ser man Telephus Herkules' Søn, som dier en Hind, og nær derved staaer en Rø og en meget seværdig Statue af Priapus, som især dyrkes af dem, der holder Gæder, og antas

saa jeg en Tavle af Bly, hvor Værker var optegnede, men nu næsten ganske ulæselig. Paa kon er en Bæst, som kaldes Phthespiste Gebet findes den Rilde jus spejlede sig og blev fore Billede, hvilket dog forekommer

At disse Beretninger fremg har været et værdigt Samling ferne; thi foruden sin skønne blev det altsaa prydet med Rul hver Art; det kunstfærdige G ikke alene Templer, Torve og lige Gudebilleder, men ogsaa enjomheden vakktes Menneskes ale Fremstillinger, der kunde i det Jordiste. I Korinth og der allerede en betydelig Kunst i det othnde og sjette Aarhund Røddel, og medens Vagina ud

Onsdag 27. 7 1909

Kvindernes Blad 6-2 1909

viere et jaubant partament, der udtalte i Ideen fremkommer først igennem den Indordnelse under det lovgivende Parlament, som her er foreslaaet, gennem Kravet om dets Anerkendelse og gennem den hdmgye og passiv Holdning, uden Mulighed for selvstændigt Initiativ.

Det kan i et Kvindeparlament være den fornøftige og tidsmæssige Mening, at Kvinderne selv kan arbejde sig frem til virkelig Klarhed over deres Krav og formulere disse Krav. Kvinderne kan selv instituere en saadan Ordning, de kan selv bestemme Valgformen og Forhandlingsformen, men de maa gøre det uden Krav om Mændenes Anerkendelse, uden Bøn om det lovgivende Parlaments Støtte. De maa selv tage Sagerne op til Drøftelse paa eget Initiativ, selv arbejde sig igennem dem, selv forelægge dem for Folket, og saa for de mandlige Bølgere, selv vinde Tilslutning for dem, først da kan de med Virkning kræve Lovgivningsmagtens Genhentygning. Et saadant Parlament bør være, hvor de kvindelige Ansøgere og Interesser brydes mod hinanden, besjærer hinanden eller imødbefatter hinanden, men ikke et Sted, hvorfra der gøres et hdmgyt Kræds for Mændenes Lovgivningsmagt.

Runde de konservative engelske Kvinder etableret et saadant, saa kunde de maafe derigenem komme til at gøre en betydningsfuldere Indsats i hele Samfundslivet end der endnu er gjort gennem den lange, alfor lange Kamp for Kvindevalgret paa et saa snævert Grundlag som det, hvorpaa der hidtil er arbejdet af de engelske Kvindevalgretsforfæmper.

Fru Lucretia.

Egteskabsannoncering.

Egteskabsannoncerne synes ikke at være en slet saa moderne Fremtoning, som man er tilbøjelig til at mene. En tykt Forfatter har fornøylig offentliggjort en indholdsrig Bog over dette Emne, som han ogsaa behandler historisk. Den første Egteskabsannonce, som han gør til Genstand for indgaaende Behandling, skrives sig allerede fra Aaret 1790. Forfatteren har indsamlet sit Materiale fra en Række store tyske Dagblade, hvor han i en eneste Uge fandt over 1300 saadanne Inserter, hvorom han indbente Dplysninger, som han derpaa bearbejdede statistisk. Der fremkom saaledes en Række interessante Dplysninger om Egteskabsstandens Albers, Indtægts- og Formuesforhold saa vel som om de Egenstaber, de iøvrigt frembød eller søgte, hvilket betydes gennem Offentliggørelsen af et stort Antal Egteskabsannoncer, de derpaa indløbne Svar samt den Korrespondance, der har udviklet sig deraf. Meget heraf er af betydelig social og psykologisk Interesse.

Uden synderlig Overraskelse erfarer man, at en fortræffelig Rollepige har ganske udmærkede Chancer paa Egteskabsmarkedet, idet en saadan mobtog ikke mindre end 72 Tilbud, hovedsagelig af lavere Embedsmænd, Arbejdere, ja endog af en Fabrikant. Imidlertid formaar hun dog ikke at tage Rampen op med en Medføjer, der har 100,000 Mark i Medgift, men en lille Vegemsest; thi hun finder ikke mindre end 172 Tilbedere af alle Aldre, Erhvervs- og Samfundsklasser; og med høist forstellige sjælelige Egenstaber, men alle knælende med Andagt og Hyldest for de 100,000 Mark.

Men Bogen frembyder dog ogsaa Exempler paa, at det ikke alene er slige lave materielle Krav, der kan finde Jnsødelommen og Dphylbelse af Egteskabsannonceringen Vej, men at ogsaa aandeligt højtstaaende og frie Naturer ad denne Vej har faaet deres Trang til Forstaaelse og Sympathi tilfredsstillet, og at der imellem saadanne Naturer alene gennem Korrespondance har udviklet sig et sjæleligt Slægtskabsforhold af langt højere og finere Art end en almindelig Kærlighedshistorie. Netop i det moderne Liv, der maafe byder forholdsvis ringe Lejlighed for saadanne Naturer til at finde hinanden, synes Egteskabsannoncerne at have en Mission at udføre, der absolut maa borttage ethvert Skin af Vatterlighed, som for en overfladisk Betragtning kunde synes at være uadstillelig forbundet dermed.

jeg er glad over, at jeg talte med Dig derom, og hvor Du er højsindet!"

"Ikke mere end Folk i Almindelighed," svarede Fru Berney.

Den næste Dag gif hun efter den opgivne Adresse, ud i en af Forstæderne, hvor hun i et hderst fattigt Hus opsogte Portnerkonen for at faa nogle Dplysninger.

"Jo, hun bor her. Hun ligger i Sengen. Hun kom ihg hjem, og nu venter hun Fattiglægen. Hun er en stikkelig Rone, men hun har bist ikke langt tilbage, maafe otte Dage i det højeste — det er i hvert Fald min Mening."

Fru Berney gif op ad Trappen, og da Nøglen fald udbendig i Døren, gif hun lige ind. Værelset var propert men uhyggelig tomt. Den syge Rone satte sig op i Sengen:

"— Na, jeg troede, at det var Fattighjælpslægen. . . . Er De en af Damerne i Menighedsplejen, Frue?"

"Ja, jeg er," svarede Fru Berney.

Med en egen Interesse betragtede hun denne asmagrede Kvinde, hvor man trods Svindsot og Tuberkulose kunde se Spor af for-dums Skønhed.

"Hva beariber ikke, hvad iea feiler. Haa maa

"Ein Jüngling liebt ein Mädchen, Die hat einen andern erwählt; Der andre liebt eine andre Und hat sich mit dieser vermählt."

Das Mädchen heirathet aus Arget Den ersten, besten Mann, Der ihr den Weg gelaufen. Der Jüngling ist lieber d'ran.

Es ist eine alte Geschichte, Doch bleibt sie immer neu; Und wenn sie just passiret, Dem bricht das Herz entzwei." (Heine).

Om det end ikke gaar slet saa slemt — nu til Dags fortaar en Mængde Naturer forba- sende hurtigt at overføre deres Følelser paa en ny Genstand — kan man, uden forøbrigt at samstemme med den svenske Forfatterinde, give Ellen Key Ret i, at for de fleste Mennesker bliver Kærligheden mellem Mand og Kvinde et af Livets mest afgørende Forhold, enten negativt, fordi de sabner det eller har knyttet det paa ulykkelig Vis, eller positivt, fordi de deri fandt Livets Gylde.

Ikke desto mindre har udenforstaaende kun et lille overlegent Emil tilovers for "ulykkelig Sværmeri". Men betænker man, hvad der dermed kan staa paa Spil for en ung Pige: Dpgivelse ikke blot af ham, mod hvem hendes dybeste Længsler stunder, men af eget Hjem med nyt Indbo, Bryllupsfest, Futilitæts, Frueværdighed, Moderglæde og den Personligheds rette Udsfoldelse, der bliver den, der som Husmoder bærer Hjemmet ved sin Omhu og Syrelse, til Del — ja, da vil man forstaa, hvilken kritisk Periode dette er at gennemaa, og hvor meget det beror paa Om-givelsernes Varsomhed og Forstaaelse, om den unge Kvinde gaar ud af den Skærsild i slibnet Bitterhed eller med Karakteren lutret og saalsk.

Ikke saaledes at forstaa, at de nærmeste skulde hjælpe hende at kule for Sorgen eller at styrte sig ud i en Svirvel af Forhøstelser. Nej, det bedste Middel er Arbejdet i jævndrengens Kred. Naar Tælen er om Venskab, hører vi kun Exempler paa Mænds Venskab; men ogsaa mellem unge Kvinder kan der leves smukke Kammeratskabsforhold med Stunder, hvor fine, smukke Tanker gror frem, Tanker, der senere, omsatte i Gerning, kendes af deres Frugter.

Ogsaa de kristelige Ungdomsforeninger kan bidrage til at oprejse Modet og Virkelysten. Der er vel dem, der angster sig for, at de unge derved skal faa et nyt Sværmeri at dyrke — enten Lederne hører til deres eget Køn eller ej — og paapeger det usunde deri. Dette behøver dog næppe at have saa meget at sige; thi, som den vise Salomon siger: "Der er en Tid til at græde og en Tid til at le" — saa er der ogsaa en Tid, da Ungdommen trænger til at sværme. Og det er næppe værd at sværme for end at sværme med, forudsat at Genstanden ved sin Personligheds adende Magt forstaa at lede Ungdommen og vise, at der i denne skønne, bitre, bildsomme Verden findes andre Værdier end de erotiske, og at alt det, der møder os i Livet, Skuffelse og Sorg saa vel som Glæde, bliver, optaget i os, stadig omsat i andre Værdier, saa at vi, om end ikke Herrer over Forholdene, dog formaar at ud-drage det bedste deraf.

Over for den samlede Sum af Livets Til-stikkelser vil det maafe til sidst erlendes, at Udblytt blev lodigere, end om det lille, kære Jeg havde opnaaet sin Ungdom Længsels Tilfredsstillelse i en ubegrænset Uafalighedssus — for maafe nogle Aar efter at have udviklet sig til en emsig Husmoderegoist, saa optagen af at saa sig og sine vel bænke ved Livets rig-geft dækkede Bord, at hun ingen Tanke har til-overs for de mange, der maa staa udenfor — i fattig Ensomhed.

Olga Bartz.

bære bleven forkølet i Gaar," forklarede den Ehge med mat Stemme. "Jeg var slet ikke ihg, da jeg gif ud for at søge Arbejde. Da jeg kom hjem, fik jeg Feber og Kuldegysninger og maatte gaa til Sengs. Hvad skal det dog blive til? Jeg ejer ikke en Sou."

"Er der slet ingen, der kan hjælpe Dem?" spurgte Fru Berney. "Har De ingen Slægtninge? Slet ingen? Og heller ingen Venner?"

"Nej, Frue, jeg har ingen Familie! Og Venner, jo tak! . . . I Gaar mødte jeg netop en gammel Ven. Jeg bad ham, om han ikke kunde staffe mig Arbejde . . . og saa skal De høre, hvorledes det gif mia. Frue. Han havde jeg en Gang holdt forfærdelig meget af. Jeg har kendt ham, fra han var et ganske ungt Menneske, og jeg var den første unge Pige, han havde truffet paa sin Vej, men da han havde taget sin Udgangsexamen fra Handedskolen, maatte vi stilles, for at han kunde stabe sig en Stilling. Han er over fyrre nu, for det er jo mange Aar siden det passerede; og nu er han vel en rig Mand. Han tilbød mig et Ahvefrancesstykke — men det kunde jeg ikke modtage. Han tog mig vist for en Tiggerstykke. Jeg var nær ved at dø af Sorg og Glam. — De begriber ikke, hvor jeg maatte

for Dyring og . . . at, det er et Arbejdsfelt, som Kvinden endnu ikke har betraadt", oplyser Camilla Klein, Kleins Forlag. om, at hun allerede fra 1890 har drevet, selvstændig Forlagsvirksomhed her i Byen, som Ene-Indebaver og Ene-Bestyrer af dette Firma; hun blev samme Aar optaget som Medlem af Boghandlernesforening i København. I 1895 deltog hun som kvindelig Forlægger i Kvindernes Udstilling.

Fabriksinspektøren i Baden.

Den kvindelige Fabriksinspektør i Baden, Fruen Elise Munzinger, har nylig taget Doktorgraden ved det filosofiske Fakultet i Heidelberg. Hendes Afhandling behandler Fabriksarbejderskernes sociale Stilling i Baden.

Ven Børn til at tale tydeligt.

Ikke megen Tale, men en klar og tydelig Maade at udtale sig paa giver Overlegenhed. Sammen med udunde Mennesker kan den bedst gøre sig gældende, som taler i ordene, overfluelige Samin-ger. Klarhed i Udtalelsen tyder paa Klarhed i Tan-ken og gør ens Optreden mere sikker, værdig sig i Selskabslivet, i Forretningslivet eller i det offentlige Liv. Derfor skal man i Tide vænne Børn af med at tale i stamme, uafærdige Sætninger og med at bruge uduelige, usammenhængende Ordbrokker. Sproglig Ubehjælpelighed vilser altid meget uheldigt.

Kvindernes Bygning.

Det er ikke mange Besvarelser, der er indkomne paa Fru Gads og vor Opfordring til at udtale sig om Kvindernes Bygning. Vi skal offentliggøre et Par af dem:

I Anledning af Fru Emma Gads Artikel i "Kvindernes Blad" af 9. Decbr. 1908 tillader jeg mig høfligt at indvende, at Fru G.s For-slag aldeles ikke svarer til det Formaal, hvortil min Familie og jeg i sin Tid blev opfordret til at yde Bidrag til Kvindernes Bygning. Det blev den Gang fremfat for mig, at det skulde være en Bygning for ældre Kvinder, der var blevne trætte og udslibte af deres Gerning, og hvor de da kunde finde Optagelse i dette Hjem for en forholdsvis ringe Betaling. Dette For-maal syntes mig meget smukt, men der er maafe dertil at indvende, at det da nærmest vilde blive et Alderdomshjem.

Dette var maafe heller ikke Meningen, men efter mit Skøn synes jeg, at Kvindernes Byg-ning skulde være et Hjem for dannede arbej-dende Kvinder, der enten tidligt eller sent kom-mer til at staa ene i Verden ved, at de har mis-slet deres Forældre eller Slægtninge og virke-lig da kan trænge til et Hjem, hvor de for en mindre Betaling kan erholde 1 eller 2 Værel-ser, efterstom de havde Raad dertil, og paa den Maade finde sig en hyggelig Bolig eller et hyg-geligt Værelse i Kvindernes Bygning.

Fru Gads Forslag kan lyde meget smukt, men for de unge Piger, som kommer her til København, findes der som sagt Værnehjem-met Bethania, saafremt de ikke har Venner i-ler Slægtninge her i Byen, som sikkert vil kunne give dem et godt Raad angaaende Pen-sionsophold. Disse unge Piger opholder sig her nemlig ofte kun et halvt Aar, ja mulig kun 1 Maaned eller 2, og vilde det efter min Me-ning paa den Maade nærmest blive et flyvende og farende Sted, hvor Værelserne saa ofte maatte stifte Beboere, og ikke noget blivende og hyggeligt Hjem. Jeg vil hertil tilføje On-sket om, at der snart maatte komme en Over-enskomst i Stand, saa at der for Alvor kan blive taget fat paa den omtalte Bygning, thi som sagt, det bliver vel nærmest for den efter-levende Generation, at denne Bygning for-haabentlig en Gang vil komme til Nytte.

Erbedigt

??

som Amerikanerinde til at erhverve sig paa Arbejdsmarkedet; men nogle statisti-ligheder og Tal viser dog, at ogsaa land kommer Kvinderne godt med. højere, selvstændige Erhverv er besatte af saa vel som Inspektørposter! Ved Fabr-Skoler; ikke saa kvindelige Artikler o-findes nu i London; der er saaledes praktiserende kvindelige Læger i London hele Storbritanien! Det var i 1882, blev tilladt Kvinder at tage medicinsk tetsgrad i England. Den store, a-Masse specialiseres Aar for Aar mere afgrænsede Fag.

Følgende Tal gælder kun London:

Hele Londons kvindelige Besøft 2,394,456; deraf er 70,088 under 1205,037 er ubestfægtede (under denn-salder alle de trable Famillemødre s skolesøgende Pigeboern mellem 10—14 s det er intet Under, at denne Gruppe De arbejdendes Antal er 719,331, sige 32 pCt. af den samlede kvindelig-ning. Af de arbejdende er 328,337 i stilling (de 74 pCt. er indendørs Tjen-Pynting af Hætte og Syning 156,050. — Af 52,952 mere specie-nede er 38 pCt. Lærere; 32 pCt. under Medicinen som Læger, Syge-Garmaceuter o. s. v., 22 pCt. er Musikk lærerinder, Skuespillerinder (af d-alene i London 2011) og Dyrkere Kunstgrene; 2 pCt. er Forfattere, Jo og Stenografer; 3 pCt. er Sagsførere. Næsten en Millionær, Ronner, Spo-sionals el. l.

20,285 er ansatte ved Handelen; har for Londons Vedkommende forde-Aarene 1891—1901. Saa er der Poit-, og Telefondamerne og endelig alle bejerskerne.

Med Untagelse af Tjensstepiger plejer der bor saa godt som alle d siet eget Hjem, hvilket for de fleste Ved vil sige de billige Klubber og Boar (hvoraf Hovedparten er grundet af Womens Christian Association), der stort Antal i London som forresten de engelske Byer.

Da Fabrikarbejderskernes Aaar ringedes, er der ved at danne sig Fag-for at tvinge Lønnen i Vejret. Dog i hese England endnu kun 120,000 Fagforeningsmedlemmer; heraf falder Arbejdere alene paa Lancasters Kom-mers Besøftning, og Arbejderskernes disse Fabrikker er da ogsaa betydelig hvad angaar Arbejdstid og Løn, en-fleste andre Fabrikker i England. Fag-værnet er nu ogsaa ved at brede sig Fag, saaledes har de kvindelige E-stillet sig sammen.

Et kvindeligt Presse-tagende.

Det maa man lade de kvindelige P-skaar de end tilbage for deres mandlige i Erkendelse af Organisationens og Pres-ning for Fremme af deres Krav, saa G-angælde i den Henseende højt over deres fra andre sociale Lag i Samfundet. I kommer det dog for en Del just deraf, lige Arbejdere har en ganske anden For-hvor høj Grad deres Fremgang praktisk e-at de faar Kvinderne af deres Stand n-Bevælgelse, end Mændene i nogen anden i har, selv om Livs- og Konfurrenseforho-lige saa høj Grad synes at paatræve en af Mand og Kvinde i fælles Interesse-klassens Mand — i alt Fald for saa vid Socialdemokratiet — har haat overordentl-fig i at bibringe deres Kvinder den Overb-

op — og jeg vil desuden ikke mod af ham. Han har aldrig givet mig "Har han virkelig aldrig givet get?" spurgte Fru Berney.

"Nej aldrig. Han ejede jo in-Hans Moder betalte jo i Pensionat og gav ham lidt Lomme penge om det var det hele. De ved jo nok, a-Mennesker, der kommer til Paris f-sen, ikke har meget at leve af! . . . af hinanden, det var os nok. Jeg v-ste unge Pige, han havde truffet, allerførste, Frue. Han sagde, at han drig holde af andre end mig. Jeg ti Brød, og jeg har aldrig modtaget ham end smaa Blomsterbuketter: t-thye Gentimer . . . og saa betalte til en Frokost, som vi om Søndage i Skoven. De smaa Udslugter er d-Minder i mit Liv . . . Da han f-sørgede jeg saa uendeligt, men jeg om jeg ikke tog mig det nær — det for hans Skyld . . . Jeg vidste jo n-var for at saa fat i Venge, at han . . . alle Mænd løber jo efter Pige-en god Medgift, enten de saa bry-dem, eller ej . . . og jeg havde jo i

Kvindernes Blad

Redigeret af Frk. Mathilde Lütken.

Helene Lange.

For enhver, der er interesseret i den internationale Kvindebevægelse, er Helene Lange en kendt og sympatisk Personlighed. Ingen har vi truffet hendes Udtryk's Særpræg (der dog selvfølgelig ikke kan komme til sin Ret i en tegnet Gengivelse) saa klart som den tykke Billedhuggerinde Louise Staundinger paa den her afbildede Plakette. Det er Portrættet af en harmonisk Personlighed, vi har for os, et Menneske, der imponerer ved sit Væsens rolige Klarhed.

Helene Lange er da heller ikke af dem, der med store Ord og stort Program har kæmpet for Kvindesagen, men hun har virket jævnt og beroligende paa Grundlag af de Erindringer, hendes mangeaarige Virksomhed som Lærerinde og Lærdragerinde har bragt hende.

Vi danske kender hende bedst fra Tidsskriftet „Die Frau“, og som International Council of Women's Sekretær. Gennem det første har vi lært at respektere hendes ærlige og junde Standpunkt til Tidens Forhold paa de sociale Områder.

Men uden Kamp har Helene Lange ikke opnaaet sin Færdstilling. Hun har nemlig ikke forlangt noget for sig selv, men des mere for andre.

I 1887 udsendte hun et lille Skrift „Die höhere Mädchenschule und ihre Bestimmung“. Brochuren blev indgivet til Kultusministeren og Rigsdagen og blev et Løsen, hvorom man flotsede sig. Den vakte en Strid, der hviroledes meget Støv op og fremkaldte mange hadefulde Udtalelser fra dem, der mente, at det højere Pigeskolevæsen skulde vedblive i den gamle Slenbrian. — Helene Lange tog Sagen saa overlegent og roligt, som det var hendes Natur, og tænkte, at kunde hun end ikke opnaa de store Sejre for sine pædagogiske Krav, saa kunde hun vedblive at være tro mod sit tagne Standpunkt. Men lidt efter lidt vandt hun dog Sejre. Selv om den store Mængde, der stadig venter, at en Sejr kommer med Larm og Bulder, ikke saa de stadige smaa Landvindinger, saa sporede de dog.

Fra en Kreds, hvor man ellers ikke deltog meget i Drøftelsen af sociale Spørgsmaal, fik Helene Lange en uventet Tilslutning i de Dage, da Bølgerne gik højt i Anledning af Brochuren. Det var fra den tykke Kronprinsesse, senere Keiserinde Friedrich. —

Helene Lange har nu levet i 60 Aar; af disse har den langt overvejende Part været Arbejdsaar for andre, d. v. s. for Samsundet, Arbejdsaar, hvor hun har stræbt at bære nye Tanker frem. Men hendes store Fortjeneste bestaar i, at hun ikke fritstillet har grebet enhver ny Tanke, som Tidens nerve Uro har fecet, men bearbejdet den eller kæmpet imod den, saaledes som vi for kort Tid siden paaviste i en Artikkel om Moral. Helene Lange er Kvindesagskvinde af den ærligste og smukkeste Type.

Hjælp.

„Intet svarer mindre til Kvindedommen end de

Rolle i Fremtiden vil blive et udvidet Moderstaf, som vil faa en uberegnelig Indflydelse paa Samfundets fremtidige Udvikling. Dora Melegari deler dem, som udøver Barmhjertighed mod deres Næste, i tre Klasser:

Til de første — mener hun — hører de, som bliver irriterede, naar de indtrængende anmodes om Hjælp.

Disse saakaldte Filantroper forglemmer sig ofte selv i deres Harme og udslunger da udmygende og nedsettende Ord til de Statter, som søgte deres Hjælp. Kvinder, siger hun, kan være utrolig vredne, naar der f. Ex. søges Hjælp hos dem af Mennesker, som de mener ikke har Ret til at søge den. Disse „Barmhjertigheds Engle“ forglemmer sig da ofte i deres Harme. De har nemlig ikke Spor af Retfærdighedsans i sig, og da deres Barmhjertigheds gerninger forekommer dem selv saa overordentlige, saa beundringsværdige, finder de det ganske overflødig at søge et Par venlige Ord, lidt Godhed til deres Hjælp. De mangler simpelthen Medfølelse, de kender den ikke, fatter den ikke. Godhed er for dem et fremmed Begreb.

Til de andre, som Dora Melegari henfører til Klasse Nummer to, hører de, som har Medlidenhed med de Trængende, ja, som endog ofrer baade Tid, Penge og Sundhed for at kunne hjælpe.

Men de har kun Sans og Tanke for Ulykkelige. Overfor dem, hvis Liv forløber normalt, er de haarhjerte.

For at deres Interesse for de Trængende kan vedligeholdes og udvikes, er Næstens Fornedrelse, Ulykke og Fattigdom et absolut Nødvendighed.

Næstens Fald er for dem det Solstin, som maa til for at fremkalde deres altruistiske Følelser. Overfor deres ligestillede forbliver de kolde og uvenlige.

De har ingen Brødre og Søstre, som de elsker, kun Konkurrenter, som de frygter, og for hvem de anser det for klogest at tillukke deres Hjerte.

Heller ikke denne ensidige Barmhjertighed kender til Godhed; i ethvert Tilfælde er det kun en delvis Godhed.

Denne Form for Barmhjertighed minder nærmest om et Træ, paa hvilket kun een eneste Gren bærer Frugt.

Mellem de Ualige, der udøver Velgørenhed, er der endnu en tredje Slags, som absolut ikke kender til denne hjertevarmende, lykkelige Glæde ved at hjælpe.

De interesserer sig ganske vist levende for deres Næste, men kun som de strenge Haandhævere af Retten; de er aandelig hovmodige og optræder helst som Straffedommere og Straffeprædikanter. For dem gælder det kun om at afstraffe Synderen.

De bedømmer kun overfladisk, klassificerer, og saa sætter de Etikette paa.

De ser kun paa Skallen, ikke paa Kernen, og saa raaber de op om Umoralitet, udslunger deres Bandstraale, fordømmer, og helst vilde de gøre Execution hos deres Næste, hvem de dog mener at ofre al deres Energi og deres

heden er først og fremmest en Følelse, som kan trives i hvilken som helst Jordbund.

Der er Syndere, som er i Besiddelse af den, og som udøver den med en utrolig Takt. Men hvor ofte mangler den netop ikke hos disse fuldt ud korrekte Mennesker?

Godheden, den trives lige saa godt i Moradserne som paa de gulte Skipper. Sin fuldkomne Blomstring naar den dog først under visse klimatiske Forhold, hvor Jordbunden er den gunstig. Den maa dyrkes i stor Stil, og den maa gennemvarmes af Solen, som her vil sige Sympathien. Først da vil den kunne møtte de Sultne og Tørstige, som bogstavelig talt omkommer af Mangel paa et Slykke Brød eller et Bæger Vand. Er deres Tal, som hungre efter materiel Næring, stort, saa er de Ulykkelige, som længes efter aandelig Føde, sandelig endnu langt større.

For at bringe Vægdum maa man have Tillid til de Midler, der anvendes, ogsaa til den, der ordinerer dem. Men hvorledes stiller man sig nu i de højere, saakaldte dannede Klasser overfor Begrebet Godhed? Eller de f. Ex., som siger, at de tror paa en Gud, eller dog indrømmer, at der er en moralsk Lov?

Ja, man tør vel nok sige, at er Filantropien sat til Højbords nu om Stunder, saa er Godheden for Tiden i Miskredit.

Nojer man et Menneske for dets gode Hjerte, ser den offentlige Mening deri kun et Tegn paa Svaghed, et Symptom paa Usmagt eller et Tegn paa, at man ikke har Kraft nok til at kæmpe mod bestaaende Forhold. At være god, hvad andet vil det sige end at udøve et Snug af den guddommelige Kærlighed, men Mængden bedømmer den som et Tegn paa Naivitet og har i Regelen kun et foragtligt Smil tilovers for den.

Saa vidt Dora Melegari.

Om hendes Syn passer paa andre Kvinder end hendes eget Lands, derom tør jeg ikke udtale mig.

At der herhjemme gives meget og med Glæde, derpaa har vi daglige Beviser nok. Men utallige er de stadigt voksende Krav til enkelt Mands Pung og Hjerte. Nye, gavmilde Foreninger stiftes; de gamle skal opretholdes samtidig med, at alle Fornødenheder stadig stiger i Prisen. Vi tør derfor ikke undre os over, at Hjem, der maaske tidligere gav med Glæde, nu maa halvere deres Bidrag ofte til deres egen Sorg.

Det skulde dog nødig komme til, som Fru B. Salicath udtaler, at den „kolde Stygge skulde stille sig mellem Giver og Modtager“.

Den „glade“ Giver er vel nok Idealet. Jeg tror dog, at Kærligheden ikke er bleven kold i Hierterne, og at den samme Sol, som varmede og oplivede Datidens Mennesker, endnu skinner mildt og kærligt ind til de mange Ulykkelige, hvis Sult og Nød vi dog aldrig vil kunne fatte, saa vist som den Mættede staar uforsvaret overfor den Sultne, den Sunde over for den Syge.

Tollstons ovenfor citerede Ord har vi imidlertid alle sikkert Grund til at gennemtænke lidt nøjere. De vil maaske kunne medvirke til

ser.
ermiddag.
— Kuppelkage.

evoldg. 78,
1. Sal.

Tlf. 17053 x.

ifta for kun

L.

60 Øre.

bre. Samtidig udsælges
et lille Parti smukke

blesyning,

gant Snit garanteres.
Filskeererskole, Pilestræde 42.

ranterer Prima Hygieine-Bind
ed dansk Lægeassistance.
egistreret Mærke.

gieine-Bind

Menstruationsbind)

or Damer.

Anbefales af Lægerne.
idene 35 Øre, 50 Øre, 75 Øre,
da Bind Dusen 65 Øre.

is Corset-Magasin,
ade 5. Tlf. 29439 y.

antages over hele Landet.

ru Emilie Thrane,
e 19. 1. S., tr. Sognedage
2. Telefon 5786.

Handskefabrik,
omsen, Randers,

Sorter Handsker, Specialitet:
Handsker.

salg: København: St. Kongens-
rs: Torvegade 12. Filialer:
gade 17. Aarhus: Søndergade 17.
erbrogade 10.

n træffes Mandag og Torsdag

endere og Korrespondenter til
d" gøres opmærksomme paa, at
kan tages til anonyme Skrivelser
Til Oplysning for Redaktionen
rsynet med Navn og Adresse.
anskripter, som ønskes tilbage,
med frankeret Konvolut.
træffes paa Bladets Kontor, Ved
adag og Torsdag 12¹/₂—1¹/₂.

nt ralt trykkeriet

Gengiebelse) saa klart som den mste Billedhugger-
inde Louise Standinger paa den her afbil-
de Plakette. Det er Portrættet af en harmonisk
Personlighed, vi har for os, et Menneske, der
impoverer ved sit Væsens rolige Klarhed.

Helene Lange er da heller ikke af dem, der
store Ord og stort Program har kæmpet
for Kvindesagen, men hun har virket stor og
beroligende paa Grundlag af de Erfaringer,
hendes mangeaarige Virksomhed som Lærerinde
og Opdragerinde har bragt hende.

Vi Danste sender hende bedst fra Tidsskriftet
„Die Frau“, og som „International Council
of Woomen's Sekretær. Gennem det første
har vi lært at respektere hendes ærlige og sunde
Standpunkt til Tidens Foreteelser paa de sociale
Omraader, gennem det sidste hendes Ihærdighed
og Trofasthed i alt Arbejde.

Frk. Lange er født i Oldenburg 1848 og
få her saa megen Uddannelse, som Datidens
ung Piger havde Adgang til at erhverve sig.
Men dette Maal af Rundskaaber tilfredsstillede
ikke den læreljovne Kvinde. Hun rejste ud for
at lære andet og mere end, hvad hun havde
Bekendtskab til i Oldenburg. I fransk Elsass og
særlig flere Steder i Tydskland forsøgte hun sin
Biden. Vel sjældent har en Kvinde ad autodi-
daktisk Vej naaet til saa stor en Modenhed og
Harmoni som hun. Men ad andre Veje naaede
Kvinderne nu ikke frem den Gang, thi selv om
Balsheds- og Tredejerne ikke er os saa fjerne,
saa er de, hvad angaar Undervisning for Kvin-
der, milevidt bag os.

Alle Slags Forhold.

Kvindernes Bygning.

En Borgerrepræsentant, der er særlig In-
vig i Byggeforskel, fortalte mig forleden, at
omtrent 900 københavnske Ejendomme paa
Grund af det overdrevne Byggeri vilde
komme til Tvangsauktion i denne Vinter.
Formodentlig vil altsaa en Del Ejendomme
bære at saa for en forholdsvis rimelig Pris.
Burde Komiteen for Kvindernes Bygning,
der raader over en Kapital paa cirka 100,000
Kontant, ikke tage det under alvorlig
Overvejelse og benytte det gunstige Øjeblik
til at erhverve en Bygning paa gunstige Vil-
kaar, f. Ex. en af dem, som Magistraten har
maattet overtage.

Jeg kan udtale mig frit om Sagen, da
jeg ikke er Medlem af denne Komite, ikke
mere, fordi andre Foretagender har lagt Be-
læg paa mine Kræfter. Men jeg sender dens
Arbejdsforhold nøie, fordi i sin Tid ved

de har den lange overvejende part været
Arbejdsaar for andre, d. v. s. for Samfundet,
Arbejdsaar, hvor hun har stræbt at bære nye
Tanter frem. Men hendes store Fortjeneste be-
staar i, at hun ikke ukritisk har grebet enhver
ny Tanke, for Tidens nye Uro har frem-
men bearbejdet den eller kæmpet imod den, saa-
ledes som vi for kort Tid siden paariste i en
Artikkel om Moral. Helene Lange er Kvindesags-
kvinde af den ærligste og smukkeste Type.

Hjælp.

„Intet svarer mindre
til Krijsendommen end de
Grundfætninger, paa hvilke
de saakaldte Krijne byg-
ger deres Liv.“

Tolstoy.

I „Kvindernes Blad“ for den 18. Novem-
ber appellerer Fru Bibek Salicath til de Krijs-
nes Barmhertighed overfor vore Trængende
og Syge.

Njaa i Frankrig er der af en Kvinde*) stet
en Appel i samme Retning, som det ikke er
uinteressant at gøre sig bekendt med.

Som bekendt drager Dora Melegari stærkt
til Fjæls mod den moderne Kvinde. Er hun
streng imod hende, er det dog kun, fordi hun
netop venter sig saa meget af hende. Der er
forbeholdt Kvinden, siger hun en saa overor-
dentlig stor Rolle i Fremtid.n. Derfor gælder
det for hende, at forberede sig dertil. Hendes

* Dora Melegari: „Ames dormantes“, 5. Op-
lag; prisbelønnet af det franske Akademi.

Afslutningen af Kvindernes Udstilling i 1895
udfærdigede Planen og var stærkt medvirkende
ved Bengenes Indsamling. Dog ikke ved Lo-
venes Afslættelse — jeg havde nær sagt — hel-
digvis for mig. Disse upraktiske Love er det
nemlig, som voldet hele Bamseligheden og
forhæler Sagen, saa at det ser ud til, at hele
det Slægtled, der samlede Bengene og skabte
Planen, skal gaa nedennom og hjem, for den
virkeliggøres.

Bamseligheden bestaar for det første deri,
at der foruden en Bestyrelse paa nogle saa
Medlemmer, hvad der jo maa være alle
Vegne, og saa er en beslutningsdygtig Uden-
omsforamling, et saakaldt Repræsentant-
slab paa 27 Medlemmer foruden Enkelt-Re-
præsentanter for Island, Færøerne, Vest-
indien og Grønland, som alle skal sammen-
falder og raadsføres, for der kan handles.
At der saa aldrig handles, for det er blevet
for sent, det er indlysende, især hvis man hol-
der sig Lovene saa efterrettelig, at man sen-
der Bud til Grønland og Færøerne først.
Man tænke sig en Forsamling bestaaende af
31 Damer, Lærerinder, Kunstnerinder o. l.

Gren lærer Trugt.

Mellem de Uallige, der udøver Velgørenhed,
er der endnu en tredje Slags, som absolut ikke
sender til denne hjertevarmende, lykkelige Glæde
ved at hjælpe.

De interesserer sig ganske vist levende for
deres Næste, men kun som de strenge Haand-
hævere af Retten; de er aandelig høvmodige
og optræder helst som Straffedommere og
Straffepredikanter. For dem gælder det kun
om at affstraffe Synderen.

De bedømmer kun overfladisk, klassificerer,
og saa sætter de Etiket paa.

De ser kun paa Skallen, ikke paa Kernen,
og saa raaber de op om Umoralitet, udskylder
deres Båndstrakte, fordømmer, og helst vilde de
gøre Eksekution hos deres Næste, hvem de dog
mener at ofre af deres Energi og deres Sv-
læser.

Alle Filantroper, som kalder sig de Rattiges
Velgørere, men hvis Hjerte er lukket for Næstens
Nød, og saa de, som i aandeligt Hovmod kun
ser de menneskelige Svagheder, de sender alle
intet til Gudheden. Dens varmende Straaler
har ikke gennemtrængt dem; de staar fremmede
over for denne sjældne, enstaaende Perle . . .

De ser kun paa Kendsgerningerne; de tæller
Bengene, som kommer ind, ser Hjælpen, som
uddeles, og hører efter, hvad der udtæles om
deres Arbejde — men den Fortryllelse, der
ligger i et mildt Blik, et venligt Ord, den
sender de ikke.

De, der udøver Barmhertighed og bringer
Hjælp, mener Dora Melegari, har ikke Øje
for, at Gudhed er noget for sig, ligesom
Skønhed er det. De mener kun at finde Gud-
heden hos meget ærbare Mennesker, som om
Gudhed var et ethist Begreb. Der, hvor Gud-
heden fattes, der er ingen virkelig Etik. Gud-

der ikke er bante til at omgaas anseelige
Summer, men pludselig skal bove et Spring
ud i det store Livsje og føle sig som medan-
svarlige for et stort og indviklet Foretagende.
Hvor skal de saa det nødvendige Mod. Der
kunde skrives de lytligste Ting om de Moder,
hvor forretningshurtige Jurister og Bygme-
stre har talt sig høje, har forelagt Planer,
fremlagt Tegninger, drøftet Kombinationer
med Bestyrelsen, uden at ane, at naar Betæn-
kelighederne var overbundne hos denne en-
gere Kreds, saa rykkede der en ny Kvindearmé
frem, hvis Betæneligheder var aldeles uover-
vindelige, fordi de var grundede paa Uviden-
hed om Sagen. Saa kunde man begynde for-
fra med Moder, Drøftelser og Cirkulæren
af Tegninger, og under al denne Overvejelse
var selvsølgelig Grunden eller Ejendommen
fjøljet.

Dog — den anden Bamselighed, skabt ved
Lovene, er større, og den er i Sandhed uover-
vindelig, hvis den ikke fjernes med et rasst
Snit. Der staar nemlig, at Kvindernes Byg-
ning skal ligge paa et centralt Sted i Byen
og indeholde Lokaler til forskellige kvindelige

nu maa halvvere deres Bidrag ofte til deres
egen Sorg.

Det skulde dog nødig komme til, som Fru
B. Salicath udtaler, at den „kolde Skygge
skulde stille sig mellem Giver og Modtager“.

Den „glade“ Giver er vel nok Idealet. Jeg
tror dog, at Kærligheden ikke er bleven kaldt i
Hjertet, og at den samme Sol, som varmede
og oplivede Datidens Mennesker, endnu stinner
mildt og kærligt ind til de mange Ulykkelige,
hvis Sult og Nød vi dog alvorlig vil kunne
fatte, saa vist som den Mættede staar ufor-
staaende overfor den Sultne, den Sunde over
for den Syge.

Tolstoy's ovenfor citerede Ord har vi imid-
lertid alle sikkert Grund til at gennemtænke lidt
nøjere. De vil maaske kunne medvirke til, at
en og anden (ikke Navnefristen) med Glæde
aabner for sit „Statkammer“, hvad enten dette
er stort eller ringe.

Emma Kraft.

Beskatning.

Det synes, som om Overgangen til det nye
Maal- og Vægtstystem, Metersystemet, indeholder
store Fristelser for vore Autoriteter, de stats-
lige som de kommunale, til Forsøg paa at ud-
nytte denne fortræffelige Reform til nogle fire
smaa Skattepaalæg. Saaledes har Finansmini-
steren nylig gjort et Forsøg paa ad denne Vej
at gennemføre en Forøgelse af Skatten. Men
denne Forøgelse, der mentes at skulle bære af
Producenterne, er i første Omgang bleven slaaet
saa grundig paa Panden af Landstinget, at
det vel vanskeligt vil blive kaldt til Live igen.

Samtidig befinder et ganske ensartet Forsøg
fra Magistratens Side sig i et Udsalg i Bor-

Foreninger, til Foredrag, Møder og tempo-
rære Udstillinger, en Kæstue for Arbejds-
ster, Bade og Gymnastiklokaler, en billig Re-
staurant uden Drillepenge samt et billigt
Gæstehjem for Kvinder fra Provinserne. I
Bygningen kan endvidere indrettes Lejligheds-
der efter kooperativt Monier for Kontorister,
Kommis'er og andre lignende Kvinder.

Enhver kan ved første Øjeblik se, at dette
omfattende og sammenbandede Program ef-
terhaanden er blevet aldeles uigennemførligt,
som Forholdene nu har udviklet sig. Man
kan nemlig slet ikke, paa det centrale Sted i
Byen, som fordres, og hvor det overhovedet
kan lønne sig at have Udstillings- og For-
eningsale, Restaurant og Modelokaler, til-
lige have et billigt Gæstehjem for Kvinder fra
Provinsen eller kooperative Lejligheder for
Kontordamer, simpelthen fordi det vilde være
umuligt at gøre dem billige paa en Belig-
genhed, hvor hver Kvadratalen skal betales
med Hundreder af Kroner.

Naar dette paabjæves for Repræsentanterne,
siger de: „Ja, men det staar i den oprinde-
lige Plan, og man ved jo ikke, til hvilken Af-

9. 13. 1908

gaar ind i hendes ringe forbrugs. Det er den fattige Arbejderhustru, der om Morgenen skal kunne lave en varm Drik til sin Mand, inden han gaar paa sit Arbejde, til sine Børn, inden de gaar i Skole — og Vigtigheden netop af dette fremhæves jo i den senere Tid fra saa mange Sider — og til sig selv, inden hun for hele Dagen forlader Hjemmet, for først om Aftenen igen at kunne sørge for varm Mad til hele Familien. Skal hendes Arbejde som Husmoder, der i sig selv betegner et tilstræffelig stort Blus til hendes Erhvervsarbejde, hertil lige bekvæmliggøres, ved at dens vigtigste Hjelpe midler netop til at gøre Hjemmet godt og hyggeligt, hertil lige fordyres. Det er disse med Tusinder og aiter Tusinder af deres ligestillede, der vil rammes allersøleligst af en saadan Skat. Netop der, hvor Forbruget er det mindst mulige, fordi Indtægten er den mindst mulige, rammes selv en lille Forøgelse i Udgiften særlig hårdt.

Men ogsaa en meget stor Del af Middelstandens Kvinder vil blive ramt deraf. Ogsaa deres Budgetter er meget smaa, og Udgifterne forsøges stadig saa paa det ene, saa paa det andet Punkt. Ogsaa deres Tid kan være stærkt optaget af Arbejde, som gør enhver Tids sparelse, enhver Nemhed værdifuld, særlig fordi enhver Hjælp i dette Arbejde bliver dyrere og dyrere, hvad enten det drejer sig om den direkte Hjælp eller den Hjælp, som mange Husmodre tvinges til at skaffe sig ved Indkøb af hel- eller halvfabrikkevarer. Yderligere at tvinge dem ind paa dette ved Fordyrelse af et af deres vigtigste Hjelpe midler ved Produktionen af Hjemmets Forbrug, vilde være daarlige Økonomi.

Enhver Stat, der som denne falder paa Husmodre og hæmmer dem i Opfyldelsen af deres Pligter mod Hjem, mod Mand og mod Børn, eller stiller forøgede Krav til deres Arbejdssevner, der allerede i Forvejen maa anses til det yderste, burde end ikke kunne bringes i Forslag, end sige til Gennemførelse. Det er Væltelser, der trænges til, ikke forøgede Byrder.

Maatte vore kommende Repræsentanter i

deling, Bidragyderne særlig har givet deres Penge."

Deri har de jo Ret, og derfor synes jeg, at man skulde samle Bidragyderne ved et stort Møde, gøre dem klart, at Planen maa deles og saa at vide, hvordan Stemningen er. Der- efter burde man skære gennem alle Hindrin- ger og føre Sagen igennem, mens dog nogle af de oprindelige Ledende endnu er til.

Hvis det var mig, der skulde føre Ordet paa et saadant Møde, hvad det ikke er, saa vilde jeg sige — saaledes som jeg nu siger det — til de mange af dette Blads Læserinder rundt i Landet, som ogsaa har været med:

"Kære Bidragydere," vilde jeg sige, "siden De i forrige Aarhundrede gav Deres Skærb, stor eller lille, til en Kvindernes Blygning, er meget Vand løbet i Stranden, mange For- hold forandrede.

Prisen paa Grunde er steget saa stærkt, at den oprindelige Plan er løbet fast, og Kvin- dernes Institutioner kan nu, ligesaa lidt som Mændenes, bringes ind under en Enhed, og det vilde ikke en Gang være heldigt, fordi Kvindernes, Halvdelen af Menneskeslægten,

og naar Handlingen begynder at blive spændende, u- spejler dette sig i den Læsendes hele Ansigtsudtryk.

Derimod kan man i Sportovne og Jerabane- tupeer se Mand junder deres Kvinder med den lige- gyldigste Mine af Verden, medens man i boglæsende Dameres Ansigt kan se alle mulige Følelser afspejle sig: Forvirring, Forsædelse, Mæltidenhed, Angst o. s. v., og hver af disse Følelsesudtrykker medfører en Banjering af Ansigtet og kan ved hyppig Tilbage- vendten let fremkalde Rynter i Hud.

Kvindelige Elever ved „Ecole des Beaux-Arts“.

I „L'Action“ berettes: Der herskede stor Op- standelse i „Ecole des Beaux-Arts“, da Resultatet af Konkurrencen for Malere blev offentliggjort. Flere unge Piger var antagne og det endda blandt de første. Af 118 antagne Elever er der 21 unge Piger og 1 gift Dame. Supplementlisten optager 40 an- tagne Elever, hvoraf 7 unge Piger og 1 gift Dame.

Bazar.

Vi skal herved gøre opmærksom paa den lille Bazar, der under Overskrift „Hjælp til Selvhjælp“ findes omtalt i Rubrikken „Møder og Meddelelser“; det er den samme, som i forrige Nummer omtaltes af Frk. Nathalie Zahle.

Engelske Kvinders Ret og Rettigheder.

Naar man vaksende mellem Forøgelse og Bundering ser den fast rasende Energi, hvormed de engelske Kvinder utrættet fortæller deres Kamp for Erhvervelsen af politisk Valgret, er det ikke uden Interesse for Forstaaelsen heraf at drage sig til Munde, hvorledes deres hele samfundsmæssige Stilling egentlig er, thi paa Baggrund af denne er det, at deres Kamp maa ses, hvis man skal saa nogen virkelig Forstaaelse deraf. Men vil da se, at Erhvervelsen af denne Ret i høj Grad vil betyde Prækken over i et for dem, og dette forklarer samtidig baade den

nu har lige saa dybt afvigende Tanker og Ansuelser om Samfundslivet som Mændene. Men der er noget, vi vel alle kan blive enige om — det er de unge Pigers Udvikling og Belæring under sunde og gode Forhold. Da det er givet, at den oprindelige Plan maa deles, er det saa ikke rigtigt og kloget at bruge Pengene til den Side af Planen, som tilsteder Dannelsen af et stort tidsbærende Gæstehjem for de unge Piger fra Provinsen, som skal op- holde sig her i Byen for at læse og arbejde, et kæmpemæssigt Pensionat paa grumme billige Betingelser ikke over 25 à 30 Kr. mdl., ens for alle, og med en dygtig, moder- lig Bestyrerinde. Fast Reglement, tarvelig men sund Fællesspisning, Forsamlingsstue, Læseverelse, Trusbad og billigt Vadsferi i Kælderen. Gennemført renlig Tarvelighed og god Tone.

Man har ganske vist Værnehjemmet „Bethania“, der er en lignende Institution, men den forslaaer saa lidt til Behovet, er ikke hel- ser helt moderne indrettet. Et stort tidsbæ- rende Sidehjul tiltrænges saa stærkt, at man, naar det kom, slet ikke vilde kunne forstaa,

hvorledes det vilde være at have et stort An- tal, hvis Lagen har foreholdt dem, at en Ope- ration sandhynligvis kan gøre dem helt raste, hvortilmod Undladelsen deraf kan have meget skadelige følger. Derimod ved jeg fra min egen Kreds flere Damer, som har op- og alter opfat at lade sig operere paa Grun- af den Beforsning, som er forbunden dermed. Det sidste Exempel, jeg hørte, hvor en hurtig Indskriden netop var ønskelig, fik mig til at tænke over, hvilke Midler der kunde findes til at raade Bod derpaa.

Var det ikke det rimeligste af Verden, om man kunde forsikre sig imod Operation som imod andre „Ulykkestilfælde“, altsaa med an- dre Ord, om man kunde betale et Forsikrings- selskab en vis Præmie aarligt som Assurance imod Operation. En af de mindre Operati- oner vil jeg — alt iberegnet — sætte til 500 Kr., beregnet saaledes: 2—3 Ugers Ophold paa en 1. Klasses Klinik, Operatørens Hono- rar, Sygeboogn m. m. — Last not least — et Rekreationsophold paa Landet efter Udskri- ningen, hvad der i de allerfleste Tilfælde til- raades om ikke absolut fordrer af Lægen. En stor Operations Omkostninger kan let løbe op til 1500 Kr. Nu maatte det endelig ikke være en Slags Sygeforsikring, man traadte ind i, hvor man var bunden til én eller et Par be- stemte Læger og et bestemt Hospital, men et almindeligt Forsikringselskab; der i Tilfælde af, at man blev nødt til at underkaste sig en Operation, udbetalte én fra 500 til 1500 Kr. alt efter Præmiens Størrelse. Jeg tror, at det vilde være en stor Veroligelse for mange at kunne assure sig paa den Maade, og at det vilde vinde stor Tilslutning. Pengene skulde betales, naar man indlagdes til Opera- tion, uafhængigt af, om den blev lykkelig eller ikke.

Dette gælder jo baade Mænd og Kvinder; man tænke blot paa det stedse stigende Antal af Operationer for Blindtarmsbetændelse f. Ex. Men da saa stort et Antal af Operationer i vore Dage falder paa Kvindesygdomme, syn- tes jeg, at dette Forslag burde komme frem i „Kvindernes Blad“.

E. — I.

saar at en samlet Stemning i den ene eller den anden Retning kan give Komitéen et fast Holdepunkt, saa at den saar Mod til omfider, til alles Bedste, at bringe den Kapital til An- vendelse, som er samlet af danske Kvinder til Hjælp for den unge Slægts Udvikling og Er- hvervsliv.

Emma Gad.

Red. kan kun slutte sig til Fru Gads Op- fordring til de mange Bidragydere om at ud- tale deres Mening. Man bedes derfor under Adresse

„Kvindernes Blads Redaktion“ indsende Brev herpaa — kort eller langt —. Man anmodes bestemt om at underskrive sig med Navn; det er en Selvsøgle, at Nav- nene, om ønskes, bliver strengt hemmelig- holdte.

Breve om denne Sag bedes indsendte in- den Udgangen af Maret 1908.

Red.

En anden af Datidens Skribenter, der skrevet om hende i „Samling af Fruentimer“.

Dødsfaldet Jomfrue, Jomfruers Sm- Danmarks Hæ og Riobenhavns Hæderens Glæde og Riobenhavns Hæderens Døst ja og Konstitueres Konstitueres Jomfrue, som konstitueret det det, som Verden kan øyne og Du det fortæner, at Verden dig re- til med Apelles og Gudinderne.

Sammen Rrog, en Datter af der Rrog, omhales ogsaa i Samlingen. Hun besat smukke Videnskaber, og at hun lader hende oplære i det Latinske Sprog, Historie og Geographie. Du og Minmand Tønder, som drufnede, sig Rrog hun en Klagesang, hvoraf gik de Rrog:

Sorge-Tæcter, sorte Noder Maa jeg paa min Harpe slaae, Og hos Babylonis Floder Stæbe melancholisk gaar.

At, du ædle Sierte-Mage Dørfør stibdes vi med Graad, Der du skulde fra mig drage, Hvi gik du med Sorg i Baad.

Albanon dig burde sende Leder-Træ til Brude-Seng, Purpur i hver Kant og Ende Burde være dens Omheng.

At, at nu jeg kunde syemme, Duffe under som en And, Jeg min Pligt af skulde glemme Men dig tage op til Land.

Blandt de Torster, Dægger, Hø Som er i det dybe Hav, At, der høiler ædle Tønder, Du en fæl og sugtig Grap.

Balle-Klosters faldne Muure Vil jeg rejse op igen, Jeg vil sidde der og tuure For min elskelige Ven.

Far nu vel min søde Engel, Du er nu i Glæden stor, Jeg må bære Sorge-Hengel Og indløbe mig i Stor.

Jomfru Rrog kom dog ikke til Klosters Mure, hun blev senere gift med Minmand Collin i Trondhjem.

Jomfru Ingeborg Sophie Røyd den 14. April 1730. Hun var Datter af Rasmus Røysen og Fru Margarethe Røysen om Jomfru Røysen: „Denne og saa formælst sine skønne Naturen dannede Poesi af anføres Samling af Fruentimer“. „Jeg haver den Hæ smukke Prover af hendes Poesi, den i Udsættelse til hendes Tante, Maabinde Heldt, paa hendes Fødsels- dag saaledes:

Min hierte Tante, jeg heliende maa Jeg skriver ringe Vers som ikke haver Maa dog den Frihed taer' at vise den i Tante, Tante Heldt fornojet er me Som jeg sad i en Rrog og vilde til Jeg tænkte ved mig selv, du for vel At skrive Ibet Vers og lade sende be Til hierte Tante, som er en ovrigtig Du da jeg hørte just forgangen en, d Det Tantes Fødsels-Dag er, jeg straa

9.12 1908